

SCHEIDSGERECHT GEZONDHEIDSZORG

Arbitraal vonnis van 31 juli 2020

Kenmerk: SG 20/08

Het Scheidsgerecht, bestaande uit,
mr. H.F.M. Hofhuis, wonende te Den Haag, voorzitter,
dr. J.J. Beutler, wonende te Vught,
dr. M. van Ooijen MBA-H, wonende te Genneep,
bijgestaan door mr. J.A.I. Wendt, griffier,
heeft het navolgende vonnis gewezen

inzake

1. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid **A. B.V.**,
gevestigd te Z.,
2. **B.**,
eisers in conventie,
verweerders in reconventie,
gemachtigde: mr. A.C. de Die,

tegen:

1. de stichting **C.**,
gevestigd te Y.,
2. de coöperatie **E. U.A.**,
verweersters in conventie,
eiseressen in reconventie,
gemachtigde: mr. A.J.H.W.M. Versteeg.

Partijen worden hierna afzonderlijk aangeduid als respectievelijk "de BV", "eiser", "de stichting" en "het MSB". De BV en de specialist worden tezamen, ook in reconventie, aangeduid als "eisers" en de stichting en het MSB tezamen als "verweersters", ook in reconventie.

1. De procedure

1.1 Eisers hebben deze procedure aanhangig gemaakt met een brief van 22 mei 2020. De daarbij gevoegde *Memorie van eis* (met producties, genummerd 1-55) bevatte een eis die is gewijzigd met een *Akte houdende wijziging eis* van 16 juni 2020. Blijkens laatstgenoemde akte verzoeken eisers het Scheidsgerecht bij wege van arbitraal vonnis, uitvoerbaar bij voorraad (met nummering van het Scheidsgerecht):

Primair:

(1) voor recht te verklaren dat [van] een beëindiging van de overeenkomst op grond van artikel 4 lid 1 aanhef en onder d Wkkgz door de stichting (besluit van 28 april 2020) geen sprake kan zijn en dit wegens gebrek aan grondslag te vernietigen, althans te bepalen dat die beëindiging ten aanzien van eisers onrechtmatig is;

(2) voor recht te verklaren dat het besluit tot toegangszegging met onmiddellijke ingang van de stichting ten aanzien van eisers (besluit 28 april 2020) onrechtmatig is;

- (3) indien het beëindigingsbesluit wordt vernietigd of onrechtmatig wordt verklaard en/of het besluit tot toegangszegging van de stichting onrechtmatig wordt verklaard, voor recht te verklaren dat de opzegging met onmiddellijke ingang van de Ledenovereenkomst door het bestuur van het MSB (besluit 7 mei 2020) en de opzegging met onmiddellijke ingang van het lidmaatschap van de BV (besluit 10 juni 2020) door het bestuur van het MSB ten aanzien van de specialist en zijn BV onrechtmatig zijn;
- (4) de stichting en/of het MSB te veroordelen tot schadevergoeding aan de BV ter hoogte van € 1,8 miljoen bij wijze van vergoeding van inkomensschade, althans een in goede justitie te bepalen vergoeding voor inkomensschade, te voldoen binnen veertien dagen na het te dezen te wijzen arbitraal vonnis;
- (5) de stichting en/of het MSB te veroordelen tot het voldoen van pensioenschade, nader op te maken bij staat;
- (6) te bepalen dat het MSB aan de BV het bedrag van € 300.000 althans het bedrag dat met toepassing van artikel 2 van het Reglement opdrachtwaardering wordt bepaald, dient te voldoen bij wijze van vergoeding voor verlies aan goodwill, te voldoen binnen veertien dagen na het te dezen te wijzen arbitraal vonnis dan wel binnen veertien dagen na vaststelling van het bedrag op basis van artikel 2 van het Reglement opdrachtwaardering;
- (7) het MSB te veroordelen tot betaling van het kapitaal waarop de BV recht heeft per 1 mei 2020, te voldoen binnen veertien dagen na vaststelling van de jaarrekening van de Maatschap F. van het jaar 2019;
- (8) te bepalen dat het MSB € 50.000, althans een in goede justitie te bepalen bedrag, aan eiser dient te voldoen ter vergoeding van immateriële schade, te voldoen binnen veertien dagen na het te dezen te wijzen arbitraal vonnis;
- (9) verweersters te verbieden alle kosten verband houdend met het extern onderzoek, het vertrek van eisers alsmede de gemaakte juridische kosten dan wel overige kosten en/of schade als gevolg van eventueel verlies van de opleiding interne geneeskunde direct of indirect (via de vakgroep) ten laste van eisers te brengen;

Subsidiar:

- (1) de stichting en/of het MSB vanwege onrechtmatig handelen jegens de BV en/of eiser te veroordelen tot het voldoen van een in goede justitie te bepalen bedrag ter vergoeding van de door hen aan eisers toegebrachte materiële en immateriële schade, te voldoen binnen veertien dagen na het te dezen te wijzen arbitraal vonnis;
- (2) te bepalen dat het MSB aan de BV het bedrag van € 300.000, althans het bedrag dat met toepassing van artikel 2 van het Reglement opdrachtwaardering wordt bepaald, dient te voldoen bij wijze van vergoeding voor verlies aan goodwill, te voldoen binnen veertien dagen na het te dezen te wijzen arbitraal vonnis dan wel binnen veertien dagen na vaststelling van het bedrag op basis van artikel 2 van het Reglement opdrachtwaardering;
- (3) het MSB te veroordelen tot betaling van het kapitaal waarop de BV recht heeft op 31 december 2019, althans een door het Scheidsgerecht te bepalen datum, te voldoen binnen veertien dagen na vaststelling van de jaarrekening van de Maatschap F. van het jaar 2019;
- (4) verweersters te verbieden alle kosten verband houdend met het externe onderzoek, het vertrek van eisers alsmede de gemaakte juridische kosten dan wel overige kosten en/of schade als gevolg van eventueel verlies van de opleiding interne geneeskunde direct of indirect (via de vakgroep) ten laste van eisers te brengen;

Meer subsidiar:

- (1) de stichting en/of het MSB te veroordelen tot een door het Scheidsgerecht in goede justitie te bepalen bedrag aan compensatie naar billijkheid, waarbij rekening gehouden wordt met de omstandigheden aan de zijde van eisers, waaronder de gederfde inkomsten tot aan pensioendatum, pensioen-

schade en de immateriële schade, te voldoen binnen veertien dagen na het te dezen te wijzen arbitraal vonnis;

- (2) en/of te bepalen dat het MSB aan de BV het bedrag van € 300.000, althans het bedrag dat met toepassing van artikel 2 van het Reglement opdrachtwaardering wordt bepaald, dient te voldoen bij wijze van vergoeding voor verlies aan goodwill, te voldoen binnen veertien dagen na het te dezen te wijzen arbitraal vonnis dan wel binnen veertien dagen na vaststelling van het bedrag op basis van artikel 2 van het Reglement opdrachtwaardering;
- (3) en/of het MSB te veroordelen tot betaling van het kapitaal waarop de BV recht heeft op 31 december 2019, althans een door het Scheidsgerecht te bepalen datum, te voldoen binnen veertien dagen na vaststelling van de jaarrekening van de Maatschap F. van het jaar 2019 en/of het jaar 2020;
- (4) en/of verweersters te verbieden alle kosten verband houdend met het extern onderzoek, het vertrek van eisers alsmede de gemaakte juridische kosten dan wel overige kosten en/of schade als gevolg van eventueel verlies van de opleiding interne geneeskunde direct of indirect (via de vakgroep) ten laste van eisers te brengen;

Primair, subsidiair en meer subsidiair:

- (1) de stichting en/of het MSB te veroordelen tot het betalen van het bedrag van € 22.125, althans een door het Scheidsgerecht in goede justitie te bepalen bedrag, ter compensatie van de voor hen gemaakte kosten van rechtsbijstand;
- (2) de stichting en/of het MSB te veroordelen in de kosten van deze procedure.

1.2 Op 12 juni 2020 heeft de gemachtigde van eisers een aanvullende productie, genummerd 56, ingezonden.

1.3 Met een brief van 22 juni 2020 heeft de gemachtigde van verweersters een *Memorie van antwoord in conventie tevens memorie van eis in reconventie* ingediend (met producties, genummerd 1 en 2). Verweersters hebben daarbij in conventie geconcludeerd tot afwijzing van de vorderingen van eisers onder veroordeling tot betaling van een in goede justitie vast te stellen tegemoetkoming in de kosten van verweersters voor deze procedure.

In reconventie hebben verweersters verzocht:

- voor recht te verklaren dat eiser door zijn intimiderend en grensoverschrijdend gedrag en handelen als omschreven in het rapport van V. van 2 april 2020 jegens de stichting tekortgeschoten is in de nakoming van op hem rustende wettelijke en contractuele verplichtingen en deswege onrechtmatig heeft gehandeld;
- voor recht te verklaren dat eiser door zijn intimiderend en grensoverschrijdend gedrag en handelen als omschreven in het rapport van V. van 2 april 2020, jegens het MSB tekortgeschoten is in de nakoming van op hem rustende contractuele verplichtingen, althans gehandeld heeft in strijd met de zorgvuldigheid die hem betaamt en deswege onrechtmatig heeft gehandeld;
- voor recht te verklaren dat eiser voor de schade die uit zijn onrechtmatig handelen voortvloeit, aansprakelijk is jegens de stichting en het MSB;
- voor recht te verklaren dat het onrechtmatig handelen aan de BV wordt toegerekend, zodat de BV jegens de stichting en het MSB aansprakelijk is;
- de BV en eiser ieder afzonderlijk en hoofdelijk te veroordelen tot vergoeding van de schade die de stichting en het MSB hebben geleden, nader op te maken en te vereffenen volgens de wet;
- de BV en eiser te veroordelen tot betaling van een door het Scheidsgerecht in goede justitie vast te stellen tegemoetkoming in de kosten die de stichting en het MSB hebben gemaakt in deze procedure.

1.4 Op 26 juni 2020 heeft de gemachtigde van eisers een *Memorie van antwoord in reconventie* ingezonden (met twee producties, genummerd 1 en 2). Eisers concluderen hierin tot afwijzing van de vordering in reconventie.

- 1.5 Op 27 juni 2020 heeft de gemachtigde van eisers tegelijk met de in 1.1 vermelde akte twee nadere producties ingezonden, die zijn genummerd 57 en 58.
- 1.6 Op 6 juli 2020 heeft de gemachtigde van verweersters een nadere productie ingezonden.
- 1.7 De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden te Utrecht op 9 juli 2020. Aan de zijde van eisers waren aanwezig eiser met zijn echtgenote en zijn gemachtigde, mr. De Die. Aan de zijde van verweersters waren aanwezig G.(voorzitter van de raad van bestuur van de stichting), H. en I.(middellijk voorzitter respectievelijk secretaris van het bestuur van het MSB), alsmede de gemachtigde, mr. Versteeg. De gemachtigden hebben het woord gevoerd mede aan de hand van pleitnotities, die in het geding zijn gebracht. Partijen hebben ook vragen van het Scheidsgerecht beantwoord.

2. De feiten en enkele toepasselijke regels

- 2.1 Eiser, die in april 2020 61 jaar is geworden, is internist. Hij heeft sedert 1993 gewerkt als vrijgevestigd medisch specialist in het door de stichting in stand gehouden ziekenhuis (het C. te Y., hierna: het ziekenhuis), tot 2015 op basis van een toelatingsovereenkomst en sinds 2015 op basis van een Ledenovereenkomst (hierna: de ledenovereenkomst) tussen zijn praktijk-BV (zijnde de BV) en het MSB. Tussen de stichting en het MSB bestaat sinds die tijd een samenwerkingsovereenkomst (hierna: de samenwerkingsovereenkomst). Eiser is lid van de (in 2015 nieuw opgerichte) vakgroep interne geneeskunde (hierna: de vakgroep). De vakgroep bestond in 2019 uit dertien internisten. Voorzitter van de vakgroep was toen de internist J. (hierna: J.). Eiser was van het midden van 2006 tot 1 november 2018 opleider ten behoeve van de opleiding arts-assistenten interne geneeskunde. De opleiding wordt verzorgd in samenwerking met het K. (hierna: het K.) te Z.. Van begin 2014 tot 1 november 2018 was de internist L. (hierna: L.) plaatsvervangend opleider. Vanaf 1 november 2018 is laatstgenoemde opleider en de internist M. plaatsvervangend opleider.

- 2.2 De ledenovereenkomst kent onder meer de volgende bepalingen:

"Artikel 9 Opzegging en beëindiging

Lid 1

De Coöperatie kan deze Overeenkomst door opzegging beëindigen:

(...)

h. op grond van (overige) omstandigheden, welke van dien aard zijn dat redelijkerwijs van de Coöperatie-MSB niet kan worden verlangd de overeenkomst met het Lid ongewijzigd in stand te houden.

(...)

Lid 3

De opzegging als bedoeld in dit artikel zal bij aangetekend schrijven moeten geschieden, terwijl bij deze opzegging een termijn in acht zal worden genomen van zes maanden, tenzij een dringende reden de onmiddellijke beëindiging van de Overeenkomst rechtvaardigt. Deze dringende reden dient onverwijld bij aangetekend schrijven te worden medegedeeld.

(...)

Lid 6

De Overeenkomst neemt zonder opzegging een einde:

(...)

i. op het moment dat de betrokken Medisch Specialist de toegang tot het Ziekenhuis definitief is ontzegd".

- 2.3 De samenwerkingsovereenkomst kent een 'Bijlage 3 Overige algemene verplichtingen'. Artikel 13 daarvan bepaalt dat de raad van bestuur (van de stichting), na overleg met het MSB-bestuur, een medisch

specialist de toegang tot het ziekenhuis kan ontzeggen op grond van omstandigheden van zo ernstige aard of een gegrond vermoeden van zodanige aard dat aanwezigheid van die specialist niet langer kan worden geaccepteerd.

- 2.4 De met ingang van 1 januari 2016 in werking getreden *Wet kwaliteit, klachten en geschillen zorg* (hierna: de Wkkgz) kent de volgende bepaling:

"Artikel 4

1 Indien de zorgaanbieder een instelling is:

(...)

b. doet hij slechts zorg verlenen door zorgverleners of opdrachtnemers met wie hij (...) een schriftelijke overeenkomst heeft gesloten die waarborgt dat zij zich bij hun werkzaamheden laten leiden door de op de zorgaanbieder rustende wettelijke verplichtingen en de regels die de zorgaanbieder heeft vastgesteld omtrent de zorgverlening."

- 2.5 Op 4 april 2019 heeft een gesprek plaatsgevonden tussen de leden van de vakgroep en de voorzitters van het MSB en van de Vereniging Medische Staf (hierna: de VMS). Een verslag van deze bijeenkomst houdt onder meer het volgende in:

"[De voorzitter van het MSB] neemt het woord en heet iedereen welkom. Zij geeft uitleg m.b.t. de reden van deze bijeenkomst. Al vanaf begin 2017 werden er vanuit verschillende hoeken signalen ontvangen over strubbelingen in de samenwerking binnen de vakgroep. Vanuit het MSB is toen contact gezocht met de vakgroep voorzitter. [J.] heeft toen aangegeven, dat de vakgroep bezig was met een intern coaching traject om de samenwerking te verbeteren. Gezien het belang van het oplossen van de eigen problemen door de vakgroep, hebben de beide besturen (MSB/VMS) daarna afgesproken om zich verder niet inhoudelijk met het traject te bemoeien. Maar, omdat er de laatste maanden opnieuw signalen zijn ontvangen, is besloten om niet langer langs de zijlijn te blijven staan en de vakgroep uit te nodigen voor dit gesprek.

Uit de organisatie, vanuit medewerkers van het ziekenhuis en o.a. uit exitgesprekken met vertrokken ANIOS en AIOS, zijn klachten naar voren gekomen over onvriendelijke bejegening, mensen de maat nemen en het over elkaar praten. (...) Dit alles bij elkaar geeft het beeld, dat er iets binnen de vakgroep aan de hand is. Dit is besproken binnen het bestuur VMS en in het Zorgoverleg. Na de coaching is geen verbetering opgemerkt, het moet duidelijk worden waarom het zo loopt in de vakgroep, vinden zowel het bestuur VMS als het bestuur MSB. Het gaat hier om een gezamenlijk probleem, van de vakgroep Interne, maar ook een ziekenhuis en VMS-probleem. Het bestuur VMS wil de vakgroep graag ondersteunen om hiermee aan de gang te gaan.

[Eiser] merkt op, het gek te vinden, dat de vakgroep niet op de hoogte is van het feit, dat er exitgesprekken hebben plaats gevonden met de arts-assistenten door anderen dan zij zelf. Zij hebben daarvan nooit terugkoppeling ontvangen. Zelf voeren zij hun eigen exit gesprekken, net als Chirurgie en Gynaecologie. De laatste paar maanden zijn er arts-assistenten op een vervelende manier weg gegaan. [De specialist] had graag gezien, dat er hoor en wederhoor had plaatsgevonden. Hij geeft aan, er grote moeite mee te hebben, dat dit zo zwaar aangezet wordt .

[De voorzitter van het MSB] geeft aan, dat het nu gaat om de signalen, die uit de gesprekken zijn gekomen. Het punt, dat [de specialist] aangeeft wil ze daarom parkeren/hiervan los koppelen.

(...)

[De voorzitter van het MSB] geeft aan, dat nu het voorstel is om een extern iemand met de leden van de vakgroep en de mensen om hen heen te laten praten om uit te zoeken waar de problemen vandaan komen

en aanbevelingen te doen over hoe het beter kan. Hiervoor is N. [hierna: N., toevoeging Scheidsgerecht] benaderd.

(...)

De opdracht voor [N.] is: analyseer het probleem, waarom lukt de samenwerking niet binnen de vakgroep en kom met verbetervoorstellen/de oplossing.

Op de vraag van [eiser] om meer concrete voorbeelden, of het om de zorg gaat of over de samenwerking, antwoordt [de voorzitter van het MSB], dat het om de samenwerking gaat. Er is niet het gevoel, dat de patiëntveiligheid in het geding is, hoewel bijvoorbeeld het feit, dat arts-assistenten of afdelingszusters de medisch specialisten misschien niet durven te bellen, de zorg wel kan raken.

[Eiser] is, n.a.v. de kritiek/zorgen benieuwd naar de concrete verbeterpunten volgens de buitenwereld voor deze vakgroep.

Een aantal leden van de vakgroep Interne Geneeskunde geeft aan, bepaalde signalen wel te herkennen, zoals het niet goed samenwerken als groep en de achtergebleven productie.

Men is wel verrast over evt. problemen m.b.t. de opleiding. De vraag wordt gesteld of de visitatie, die zal plaatsvinden op 3 oktober a.s. dan wel kansrijk is."

- 2.6 N. heeft in de periode mei-juni 2019 zijn onderzoek voorbereid en in de periode september-oktober interviews gehouden, onder meer met eiser. Eiser heeft geen verslag van het interview met hem ontvangen, ook niet in conceptvorm.
- 2.7 Op 3 oktober 2019 heeft een visitatie plaatsgevonden naar aanleiding van een verzoek tot hernieuwde erkenning van de opleiding interne geneeskunde. Eiser is niet betrokken geweest bij de interne voorbereiding van de visitatie. De visitatiecommissie heeft, alvorens formeel verslag uit te brengen, overleg gevoerd met de raad van bestuur van de stichting. Volgens verweersters is dit gebeurd om te laten weten dat de commissie signalen had gekregen over een onveilig werk- en opleidingsklimaat en om te laten weten dat de commissie voornemens was een negatief advies uit te brengen over de gevraagde hernieuwing van de erkenning van de opleiding. Hierna hebben de besturen van verweersters gesprekken gevoerd met (onder meer) alle leden van vakgroep zowel afzonderlijk als geheel. Het laatste gesprek heeft plaatsgevonden op 14 oktober 2019. Daarbij was eiser wegens vakantie niet aanwezig. Van deze gesprekken zijn geen verslagen.
- 2.8 Op 29 oktober 2019 heeft het MSB diverse brieven gezonden: één aan de vakgroep en afzonderlijke brieven aan een aantal individuele leden van de vakgroep, onder wie eiser. De brief aan de vakgroep als geheel houdt onder meer het volgende in:

"Op 9 en 14 oktober 2019 heeft de voorzitter van ons bestuur samen met de voorzitter van de raad van bestuur van ons ziekenhuis met u allen individueel gesproken over bevindingen naar aanleiding van de visitatie van uw vakgroep. De informatie die de visitatiecommissie kenbaar had gemaakt, was van dien aard dat naar onze mening en die van de raad van bestuur zo snel mogelijk nader onderzoek diende te worden gedaan.

Van de gesprekken die wij hebben gevoerd met de leden van de vakgroep en de arts-assistenten al dan niet in opleiding (hierna gezamenlijk: "arts-assistenten") zijn werkaantekeningen gemaakt.

Wij leggen u het volgende voor:

1. Sinds 2015 geldt er in ons ziekenhuis een Gedragscode bij relaties op het werk.

De code heeft als uitgangspunt dat persoonlijke relaties niet toegestaan zijn als sprake is van een hiërarchische of functionele verhouding. De code voorziet ook in een procedure die gevolgd dient te worden indien tussen mensen die in ons ziekenhuis werkzaam zijn, een persoonlijke relatie ontstaat. Kort na zijn aantreden als opleider heeft [L.] de vakgroep voorgehouden dat er een einde diende te komen aan gedrag van le-

den van de vakgroep dat grensoverschrijdend en ongepast is en dat persoonlijke relaties niet meer geduld zouden worden.

2. Uit de door ons bijeengebrachte informatie blijkt dat de code niet wordt nageleefd en dat hetzelfde geldt voor de oproep van [L.] een einde te maken aan een praktijk die geen pas geeft.

3. Met grote zorg vervult ons de informatie waaruit blijkt dat meerdere leden van uw vakgroep als supervisor tekort schieten in hun taak: door de wijze waarop zij te werk gaat, durven arts- assistenten die leden niet te benaderen met vragen of vrezen zij de forse, onvriendelijke wijze waarop zij (kunnen) worden bejegend.

4. In deze constatering vinden wij aanleiding de gehele vakgroep aan te spreken omdat de leden die het betreft en die daarop individueel zijn aangesproken, tekort schieten in hun verplichtingen jegens ons MSB en omdat de overige leden van uw vakgroep er niet in slagen een omslag binnen de vakgroep tot stand te brengen. Dit betekent dat wij vaststellen dat er sprake is van een patroon en daarmee van een gebrek aan zelfreflectie en bereidheid om onder verantwoordelijkheid van de opleider mee te werken aan een omgeving waarin mensen opgeleid worden tot medisch specialisten met respect voor wie hen omringen en daartoe de maatregelen te treffen die daarvoor noodzakelijk zijn.

Wij rekenen u allen dat zeer ernstig aan, vooral omdat u geen, althans onvoldoende oog lijkt te hebben gehad voor de gevolgen voor de kwaliteit van zorg en voor de opleiding die niet alleen voor uw vakgroep maar voor het gehele MSB en dus het ziekenhuis van belang is.

5. Wij hebben in de hiervoor beschreven bevindingen aanleiding gevonden de voorzitter en penningmeester van uw vakgroep de aanwijzing te geven uit hun functies terug te treden en wij hebben besloten een tijdelijk voorzitter aan te stellen die belast is met de dagelijkse leiding van de vakgroep en met de voorbereiding van de vorming van een nieuw bestuur voor de vakgroep.

De voorzitter ad interim zal ook betrokken worden bij de implementatie van de bevindingen van het onderzoek dat de heer N. op dit moment uitvoert. Wij laten u weten dat als zijn rapportage daartoe aanleiding geeft, wij nadere maatregelen zullen treffen.

Wij houden uw vakgroep aansprakelijk voor de kosten die gemaakt moeten worden om de vakgroep op behoorlijke wijze te laten functioneren en wij zullen de kosten die door ons MSB en door de raad van bestuur gemaakt zijn en worden ten laste van de vakgroep brengen door die kosten te verrekenen met de vergoeding die wij aan de vakgroep voldoen.

Wij hopen met deze brief en de uitvoering van de maatregelen die wij treffen, een punt te kunnen zetten achter een functioneren van de vakgroep op een manier die niet (meer) past bij normen over omgang en samenwerking. Wij verwachten dat de maatregelen die wij treffen effect zullen hebben en dat uw vakgroep de opleiding die voor het gehele MSB en daarmee het ziekenhuis van belang is, weet te behouden."

2.9 De (deels gelijklopende) brief van het MSB van 29 oktober 2019 aan eiser (en de BV) houdt het volgende in:

"Betreft: bevindingen ten aanzien van uw functioneren

(...)

1. Sinds 2015 geldt er in ons ziekenhuis een Gedragscode bij relaties op het werk.

(...)

De informatie die wij bijeen hebben gebracht, laat zien dat er sprake is van normoverschrijdend en ongepast gedrag van enkele leden van de vakgroep. Wij rekenen u aan dat u als voormalig opleider er niet in geslaagd bent de leden van de vakgroep te disciplineren en hun handelen in overeenstemming te brengen met normen die medisch specialisten hebben te respecteren.

2. Het vervult ons met zorg dat wij informatie tot onze beschikking hebben gekregen waaruit blijkt dat meerdere leden van de vakgroep tekort schieten in hun functie als supervisor. Wij zullen daarop de gehele vakgroep aanspreken. Uit de informatie die wij hebben, blijkt dat door de wijze waarop ook u te werk gaat, arts-assistenten u niet durven te benaderen met vragen; zij vrezen de forse, onvriendelijke wijze waarop zij (kunnen) worden bejegend. Wat dit aspect van uw functioneren betreft, hebben wij de bevestiging dat sprake is van een patroon en daarmee van een gebrek aan zelfreflectie en bereidheid om onder verantwoordelijkheid van de opleider mee te werken aan een omgeving waarin mensen opgeleid worden tot medisch specialisten met respect voor wie hen omringen. Wij rekenen u dat zeer ernstig aan, vooral omdat u geen, althans onvoldoende oog lijkt te hebben gehad voor de gevolgen voor de kwaliteit van zorg en voor de opleiding die niet alleen voor uw vakgroep maar voor het gehele MSB en dus het ziekenhuis van belang is. Wij rekenen u dit ook zeer ernstig aan omdat u voormalig opleider bent van de vakgroep en in die functie er onvoldoende voor hebt gezorgd dat supervisie van arts-assistenten gestalte krijgt zoals dat binnen onze kring verwacht mag worden .

Wij hopen met deze brief en de uitvoering van de maatregelen die wij treffen ten aanzien van de vakgroep, een punt te kunnen zetten achter een functioneren van de vakgroep op een manier die niet (meer) past. Wij verwachten dat de maatregel die wij aan de vakgroep opleggen, effect zal hebben en dat uw vakgroep de opleiding die voor het gehele MSB en daarmee het ziekenhuis van belang is, weet te behouden.”

- 2.10 Eiser heeft met een brief van 18 november 2019 gereageerd op deze brief van 29 oktober 2019. Het slot van eisers brief luidt als volgt:

"Ad 1

Vooropgesteld zij dat ik mij volledig kan vinden in uw opmerkingen over intercollegiale persoonlijke relaties (...).

Ik en vele anderen zijn getuige geweest van een incident. Dit heb ik u gemeld op 9 oktober. Na dit incident heb ik de desbetreffende personen in mijn hoedanigheid van opleider hierop aangesproken. Indien er zich zichtbaar meerdere casus hebben voorgedaan en ik dat niet heb waargenomen terwijl andere leden dat wel hebben waargenomen dan hadden de desbetreffende leden mijns inziens de plicht om mij dat te melden, zeker wanneer zij hier aanstoot aan namen. Dit is naar mijn weten echter nooit gebeurd. (...)

(...)

Ik wil u er nogmaals op wijzen dat ik drie opleidingsvisitaties en twee kwaliteitsvisitaties heb gedaan en nooit dergelijke kritiek heb ontvangen. Ook heb ik niet eerder bovenvermelde kritiek ontvangen van MSB, VMS of de Raad van Bestuur. U heeft de afgelopen periode bij herhaling gesproken over transparantie en respect maar de afgelopen periode heeft niemand van het MSB of de VMS of de raad van bestuur contact met mij opgenomen om dit persoonlijk te bespreken. Vanuit oogpunt van transparantie en respect had dit naar mijn mening wel op uw weg gelegen.

Ik ben dan ook van mening dat uw brief voorbarig is geweest en een disproportioneel zwaar middel is om eventuele kritiek tot uitdrukking te brengen. Ik verzoek u daarom vriendelijk doch dringend om uw brief te herroepen. Indien gewenst, ben ik bereid een gesprek aan te gaan over eventuele kritiek. Daarbij acht ik het dan op mijn beurt wel wenselijk/noodzakelijk dat enige transparantie wordt geboden over de informatie waarop uw bevindingen gebaseerd zijn.”

Het bestuur van het MSB Eiser heeft op deze brief niet gereageerd.

- 2.11 Op 22 november 2019 heeft het K. aan de stichting bericht dat de arts-assistenten worden teruggehaald, omdat het werk- en opleidingsklimaat in het ziekenhuis als onvoldoende veilig wordt beschouwd. Deze mededeling heeft geleid tot een brief van 25 november 2019 van het MSB aan eisers, die luidt als volgt:

*"Betreft: **aanwijzing***

(...)

Op 29 oktober 2019 heeft het bestuur van het MSB u en uw vennootschap op de hoogte gebracht van de bevindingen van gesprekken die de voorzitter van het bestuur samen met de voorzitter van de raad van bestuur van ons ziekenhuis had gevoerd met de leden van uw vakgroep en de arts assistenten die aan de vakgroep lijn verbonden.

Het bestuur heeft u en uw vennootschap in die brief laten weten over informatie te beschikken waaruit bleek dat ook u tekort schiet in uw functie als supervisor.

Vrijdag jl., 22 november 2019 heeft ons bestuur telefonisch bericht ontvangen van K. dat de sfeer waarin assistenten hun werkzaamheden in de vakgroep interne moeten verrichten mede door uw toedoen van dien aard zijn, dat de werkomgeving niet langer als veilig kon worden aangemerkt. Op basis van die constatering bestond het voornemen de assistenten terug te halen uit ons ziekenhuis. Volgens deze informatie bent u een van de supervisors die afbreuk doen aan een werkomgeving zoals die redelijkerwijs mag worden gevraagd van een instelling die een opleiding tot medisch specialist heeft.

Het voornemen van K. is aanleiding geweest voor spoedoverleg van ons bestuur, de raad van bestuur, het bestuur van de Vereniging Medische Staf en de door ons bestuur benoemde voorzitter van de vakgroep.

In de mededeling van K. vinden ons bestuur, de raad van bestuur en het bestuur van de Vereniging Medische Staf aanleiding om u en uw vennootschap met ingang van vandaag, maandag 25 november 2019 en het tijdstip waarop u deze brief wordt overhandigd, de aanwijzing te geven tot nader order niet langer als supervisor werkzaam te zijn. Wij zullen de opleider, de vice-opleider en de voorzitter van de vakgroep van dit besluit de aanwijzing geven u voorlopig niet meer als supervisor in te roosteren.

Wij zullen de overige leden van de vakgroep van deze beslissing in kennis stellen.

Deze beslissingen zijn van kracht totdat ons bestuur in samenwerking met de raad van bestuur en het bestuur van de vereniging medische staf het onderzoek naar de redenen die K. ertoe hebben gebracht het voornemen kenbaar te maken de assistenten terug te halen uit ons ziekenhuis, heeft afgerond.

Mocht u de beslissingen die met deze brief kenbaar worden gemaakt geheel of ten dele niet naleven, dan zullen ons bestuur en de raad van bestuur zonder nadere waarschuwing voorzieningen treffen om de effectivering van de besluiten te borgen.

U moet er rekening mee houden dat ons bestuur u en uw vennootschap zal schorsen als lid van het MSB in de aanloop naar een beëindiging van het lidmaatschap van het MSB.

Wij zullen u van het verloop van het onderzoek op de hoogte houden en alvorens het onderzoek te sluiten, willen wij u de gelegenheid geven u uit te laten over de informatie die wij dan bijeen hebben gebracht.

Wij gaan ervan uit dat u de ernst van de situatie begrijpt en dat u onverkort uitvoering zult geven aan de besluiten die met deze brief kenbaar zijn gemaakt.

Ons bestuur schort de beantwoording van uw brief van 18 november jl. op totdat het onderzoek is afgerond. Wij komen op die brief derhalve later nog terug."

- 2.12 Kort hierna is eiser wegens ziekte uitgevallen. Namens eisers heeft hun toenmalige gemachtigde met een brief van 27 november 2019 gereageerd op de brief van 25 november 2019 van het MSB.
- 2.13 N. heeft op 6 december 2019 zijn "Advies inzake het functioneren van de vakgroep interne geneeskunde" uitgebracht aan het bestuur van de VMS, het bestuur van het MSB en de raad van bestuur van de stichting. Eisers hebben op 23 december 2019 het rapport van N. ontvangen. Uit het rapport kan worden afgeleid dat de besturen van het MSB en de VMS, "ondersteund door de Raad van Bestuur" (van de stichting), als de opdrachtgevers zijn opgetreden en dat de opdracht van 28 november 2018 dateert. Het rapport vermeldt dat het onderzoek helderheid dient te verschaffen over "de problematiek die er speelt binnen en buiten de vakgroep (...) en is gericht op het oplossen van de samenwerkingsproblemen". N. heeft volgens zijn rapport interviews gehad op drie data in september en oktober 2019. Hij heeft gesproken met de leden van de vakgroep en de chefs de clinique alsmede met drie arts-assistenten en twee VMS-leden. Hun namen zijn bekend bij de besturen van het MSB en de VMS, maar zijn niet in het rapport vermeld en ook niet bekend bij eisers. Het rapport houdt onder meer het volgende in:

"Sfeer en communicatie

De sfeer in de samenwerking wordt beschreven als slecht en dat komt ook tot uiting in de interviews, waarbij de kritiek op het gedrag van de andere partij openhartig en regelmatig vol van emoties met de onderzoeker wordt gedeeld. De vraag of de kritiek ook wordt besproken met de betrokkene wordt vaak negatief beantwoord. De reden dat dat niet wordt gedaan loopt uiteen van angst voor de gevolgen tot uitgesproken negatieve beelden over elkaar. Het "reflectief vermogen" van de gesprekpartners op de eigen rol en verantwoordelijkheid is beperkt.

Als oorzaken voor deze toestand worden de verschillen in gepercipieerde inzet en productiviteit genoemd maar ook de slechte verstandhouding tussen leden van de vakgroep. De beelden over inzet worden breed uit gedeeld binnen de bovengenoemde groepen, maar ook daarbuiten met het polikliniekpersoneel, met de assistenten en tijdens de lunch. Zelfs bij de informele uitstapjes (skiën) blijft de animositeit over inzet en productie een onderwerp van gesprek.

De vakgroep is niet in staat om dit gedrag met elkaar op een constructieve manier te bespreken. De veelgenoemde onderstroom voortkomend uit onderling wantrouwen en het delen daarvan binnen en buiten de vakgroep is een hardnekkig patroon. Over het gedrag en optreden van J. en [eiser] en in iets mindere mate over O. wordt gezegd, dat zij zich regelmatig grensoverschrijdend, intimiderend en/of opvliegend gedragen. Het conflictmijdende gedrag van de anderen houdt het patroon van communicatie in- en extern in stand. De groep is niet bij machte om het bestaande patroon aan de orde te stellen en daarover goede afspraken te maken en te handhaven.

Opvallend is verder dat gesprekpartners van buiten de vakgroep met concrete voorbeelden aangeven dat de twee en soms drie hiervoor genoemde vakgroepleden zich ook naar buiten de vakgroep intimiderend en met grensoverschrijdend gedrag opstellen tegenover het personeel van medisch ondersteunende afdelingen.

(...)

Conclusie

De onderlinge verhoudingen in de vakgroep zijn negatief beïnvloed door de gebrekkige onderlinge communicatie. Dit uit zich in het uiten van kritiek over elkaar binnen en buiten de vakgroep. De vakgroepleden praten vooral over elkaar en niet met elkaar. Er bestaan hardnekkige beelden over de inzet van de individuele leden en het lukt niet om daar met elkaar een constructief gesprek over te voeren.

Ik stel verder vast dat er sprake is van een structureel patroon van wantrouwen jegens elkaar, onvermogen van alle leden van de vakgroep, niet alleen het bestuur, om elkaar aan te spreken bij grensoverschrijdend gedrag en een daarmee samenhangend onveilig opleidingsklimaat.

Het bestuur van de vakgroep is niet bij machte gebleken om de samenwerking te verbeteren en is onvoldoende toegerust om constructieve feedback te geven bij grensoverschrijdend gedrag. Datzelfde geldt voor het bespreekbaar maken en ingrijpen bij het vermoeden van intieme relaties met arts-assistenten. De productiviteit van de vakgroep als geheel ligt naar zeggen van het MSB boven het Logex gemiddelde voor interne geneeskunde. Een te hoge productiviteit kan gevolgen hebben voor de kwaliteit van de zorg.

Advies

Interim-bestuur vakgroep

Benoem voor tenminste 3 maanden een externe voorzitter van de vakgroep, die afspraken maakt over de wijze van onderling communiceren, de vakgroepleden waar nodig aanspreekt op hun gedrag binnen en buiten de vakgroep en zorgt voor een veilig opleidingsklimaat.

(...)

Grensoverschrijdend gedrag

Daar waar ontoelaatbare intieme relaties spelen, dienen afspraken te worden gemaakt met het betrokken lid van de vakgroep over sancties bij herhaling van het gedrag.

Bij ander grensoverschrijdend agressief en intimiderend gedrag binnen de vakgroep, in de communicatie naar arts-assistenten en naar ander personeel binnen het ziekenhuis, wordt het gedrag door de voorzitter besproken met het lid van de vakgroep, waarbij de voorzitter bij het voortduren van het gedrag sancties kan voorstellen aan het bestuur VMS en MSB.”

- 2.14 In een e-mail van 10 december 2019 heeft eiser aan de voorzitter van de Nederlandse Internisten Vereniging (hierna: de W.) het volgende geschreven:

“Hedenochtend werd ik gebeld door P. in haar hoedanigheid als voorzitter van het forum visitatorium [van de W., toevoeging Scheidsgerecht]. Zij deelde mij mede dat u een klacht had gekregen van de JW. betreffende de visitatie van het [ziekenhuis]. Tijdens deze visitatie zijn er een aantal problemen naar voren gekomen die geleid hebben tot grote discussies binnen onze vakgroep. Er zouden assistenten hebben geklaagd over de werkomstandigheden.

P. vertelde mij in het telefoongesprek dat een forumlid namen van assistenten zou hebben gelekt. Het zou gaan om assistenten die aanwezig waren tijdens deze besprekingen en die opmerkingen zouden hebben gemaakt. Mij werd gevraagd of dit waar is. Zoals ik ook mondeling aan P. heb gezegd, kan ik u verzekeren dat ik geen namen heb gekregen van het desbetreffende forumlid. Ik vind het belangrijk om dit ook nog een keer schriftelijk kenbaar te maken.

Overigens is het in dit verband goed u erover te informeren dat het ons door het bestuur medisch specialistisch bedrijf van het C. is verboden om navraag te doen naar bronnen van informatie. Ik heb mij hieraan gehouden en houd mij daaraan.”

- 2.15 Op 16 december 2019 heeft op verzoek van de gemachtigde van eisers een gesprek plaatsgevonden van eiser en zijn gemachtigde met een vertegenwoordiging van het bestuur van het MSB (en de gemachtigde van verweerster) en de voorzitter van de VMS. Eiser heeft bij deze gelegenheid gehoord dat het rapport van N. binnen enkele dagen beschikbaar zal zijn. Hij kende dit rapport toen niet. Desgevraagd heeft het MSB-bestuur tijdens dit gesprek aan eiser verklaard niet te weten of N. gelegenheid heeft gegeven tot wederhoor.

- 2.16 Met een brief van 16 december 2019 heeft de Q. (hierna: de Q.) het visitatierapport, dat is gedateerd op 20 november 2019 en betrekking heeft op de visitatie van 3 oktober 2019 (zie 2.7), aan de raad van bestuur van de stichting en L. toegezonden. Eisers hebben deze brief en dit rapport ook ontvangen. In de brief maakt de RSG melding van het voorgenomen besluit om geen erkenning te verlenen aan de oplei-

ding interne geneeskunde in het ziekenhuis omdat (deels) opnieuw niet voldaan wordt aan een aantal eisen en verplichtingen die ten grondslag liggen aan diverse in de brief geformuleerde voorwaarden en zwaarwegende adviezen. De brief houdt verder onder meer het volgende in:

"Motivering

Bij visitatie werd geconstateerd dat aan een aanzienlijk aantal eisen en verplichtingen niet wordt voldaan. In een aantal gevallen betreft dit tekortkomingen waarover naar aanleiding van de vorige visitatie voorwaarden en zwaarwegende adviezen waren geformuleerd. Dit betrof voorwaarden over polikliniekbesprekingen en diensten voor de IC en zwaarwegende adviezen over supervisie, voorbereiding op de diensten, feedback op de brieven en overdracht door MDL-artsen, longartsen en cardiologen. Dit betekent dat deze tekortkomingen niet incidenteel van aard of van korte duur zijn.

Een andere belangrijke bevinding bij visitatie was dat er sprake is van een ongunstig, onveilig en niet stimulerend opleidingsklimaat. De aiossen geven hierbij expliciet aan dat zij "er van balen" in het C. opgeleid te worden. Tevens is bij de visitatie naar voren gekomen dat er geen eenheid is binnen de opleidingsgroep en dat de onderlinge verhoudingen moeizaam zijn. In verband hiermee loopt een mediationtraject binnen de vakgroep.

Gelet op aard en aantal van de geconstateerde tekortkomingen, het feit dat een aantal hiervan niet incidenteel of van korte duur zijn, het ongunstige en onveilige opleidingsklimaat en het gebrek aan eenheid binnen de opleidingsgroep is de Q. voornemens om geen hernieuwde erkenning te verlenen."

In het visitatierapport is de navolgende vraag opgenomen: "*Bent u van mening dat de opleider, de plaatsvervangend opleider en de overige leden van de opleidingsgroep, ook als zij niet voldoen aan alle eisen en verplichtingen, de opleiding wel onder voorwaarden en/of zwaarwegende adviezen kunnen voort te zetten?*" Deze vraag is ontkennend beantwoord, met de volgende toelichting:

"De visitatiecommissie constateert dat er veel positieve veranderingen hebben plaatsgevonden en is onder de indruk van de inzet van de nieuwe opleider en plaatsvervangend opleider. De actiepunten worden echter moeizaam opgepakt omdat de leden van de opleidingsgroep het structureel niet met elkaar eens zijn. Dit geldt ook voor de actiepunten die voortkomen uit de zelfevaluatie instrumenten. Het opleidingsklimaat wordt niet tegenover alle leden van de opleidingsgroep als veilig ervaren, wel is er een groot vertrouwen in de (plaatsvervangend) opleider. De opleiders en de opleidingsgerichte leden van de opleidingsgroep dienen ervoor te zorgen dat de overige leden van de opleidingsgroep mee gaan in de nieuwe manier van opleiden. De redenen om negatief te adviseren over het voorzetten van de opleiding zijn het feit dat tekortkomingen welke bij de vorige visitatie geconstateerd zijn (waaronder het dienst doen op de IC) niet opgelost zijn, dat er geen eenheid is binnen de opleidingsgroep en dat er een zodanig onveilig opleidingsklimaat heerst (aiossen geven dit expliciet aan) dat de aiossen liever ergens anders hun opleiding zouden willen volgen)."

- 2.17 Het MSB heeft in het gesprek op 16 december 2019 aan eiser meegedeeld dat een nader onderzoek zal moeten uitwijzen of er grond is voor de mededeling in de brief van 25 november 2019 aan hem en dat hij rekening moest houden met een schorsing en/of een beëindiging van zijn lidmaatschap van het MSB.
- 2.18 De gemachtigde van verweersters heeft met een e-mail van 17 januari 2020 aan de gemachtigde van eisers (en op verzoek van deze laatste) bericht dat op 5 december 2019 een gesprek heeft plaatsgevonden tussen verweersters en R. (hierna: R.) en S. (hierna: S.) over een door deze personen te verrichten onderzoek. Hieraan is toegevoegd dat de beide onderzoekers daags daarna een offerte hebben uitgebracht aan de opdrachtgevers, het MSB en de stichting tezamen, die door deze partijen is aanvaard. De gemachtigde van verweersters heeft het navolgende geciteerd uit de in deze offerte opgenomen omschrijving van de onderzoeksopdracht:

"(. ..)

De raad van bestuur heeft serieuze signalen ontvangen die er, samengevat, op duiden dat het opleidingsklimaat binnen de afdeling interne geneeskunde door de arts-assistenten als onveilig en intimiderend wordt ervaren. De ernst van deze signalen is bevestigd door het feit dat de verantwoordelijk opleider binnen het K. heeft besloten om per 1 januari a.s. de thans binnen de afdeling werkende arts-assistenten terug te trekken. Daar komt bij dat de opleider die binnen het K. verantwoordelijk is voor de MDL-opleiding heeft besloten om ten aanzien van de binnen uw ziekenhuis op de MDL-afdeling werkende arts-assistenten eenzelfde gedragslijn te volgen.

De raad van bestuur acht het noodzakelijk om deze signalen middels een onafhankelijk onderzoek te objectiveren met als doel dat zo nodig maatregelen kunnen worden genomen om herhaling te voorkomen. Het is immers duidelijk dat de kwaliteit en veiligheid van de zorg mogelijk in het geding kunnen zijn.

(...)"

- 2.19 Eiser is op 14 februari 2020 gehoord door een van de externe onderzoekers, te weten S.. R. was verhinderd dit gesprek bij te wonen. In zijn plaats was U., eveneens aan V. verbonden, aanwezig. Op 20 maart 2020 heeft een tweede gesprek plaatsgevonden. Ook daar was R. niet bij. Eiser heeft door tussenkomst van zijn gemachtigde gebruikgemaakt van de mogelijkheid te reageren op conceptverslagen van de gesprekken. Zijn gemachtigde heeft de onderzoekers verzocht om de tekst van het definitieve verslag, maar aan dit verzoek is geen gevolg gegeven.
- 2.20 Met een e-mail van 2 maart 2020 heeft de voorzitter van de vakgroep aan de leden van de vakgroep een verslag gestuurd van een vakgroepbespreking op die dag. Blijkens het verslag heeft de vakgroep onvrede geuit over de manier van terugkoppeling van de onderzoekers van V. met de gesprekspartners. Volgens de vakgroep moeten de onderzoekers de geïnterviewden meer tijd gunnen om hun verklaringen op feitelijke onjuistheden te controleren. Een kopie van deze e-mail is gezonden aan de voorzitter van het MSB. Daarop heeft het MSB-bestuur op 4 maart 2020 aan de leden van de vakgroep gevraagd om, '(n)aar aanleiding van [deze] feedback', opmerkingen over eventuele onprettige bejegening of sfeer aan het MSB-bestuur voor te leggen, opdat terugkoppeling met de onderzoekers kan plaatsvinden.
- 2.21 Met een e-mail van 16 maart 2020 heeft een vroegere assistent interne geneeskunde een verklaring toegezonden aan de beide besturen van verweersters. De verklaring is mede door 27 andere (oud-)assistenten interne geneeskunde ondertekend. In de verklaring is onder meer het volgende opgenomen:

"Later is alsnog een commissie aangesteld door [het ziekenhuis] om het opleidingsklimaat te onderzoeken. De assistenten die na afloop van hun gesprek met deze commissie dit onderling bespraken, hadden allen het gesprek als zeer suggestief ervaren en hierdoor soms ook als onprettig. Er werd bijvoorbeeld verbaasd gereageerd door commissielid S. wanneer iemand zich positief uitliet over [eiser]. Er werd letterlijk gezegd dat het merendeel van de groep heel anders, namelijk veel negatiever over hem dacht. Hierna werden een aantal beschuldigingen opgenoemd - slechte supervisor, verbaal agressief, grensoverschrijdend gedrag, slecht benaderbaar - met de vraag of deze echt niet herkenbaar waren.

Je kan je vraagtekens zetten bij de neutraliteit van een 'onafhankelijke' onderzoekscommissie wanneer meerderen die hier op gesprek zijn geweest het gesprek als bevooroordeeld en suggestief hebben ervaren.

Verklaring

Gezien onze twijfel aan de eerlijkheid van het proces omtrent deze situatie en onze twijfel aan de onpartijdigheid van de onderzoekscommissie die dit nu onderzoekt, willen wij de volgende verklaring afleggen: Ondergetekenden, zijnde (oud)assistenten interne geneeskunde die direct met [eiser] hebben samengewerkt in [het ziekenhuis], verklaren dat wij hem als betrokken, benaderbaar, kundig en prettig opleider

en/of supervisor hebben ervaren. Wij verzoeken een eerlijk en onpartijdig proces, waarin de ons inziens disproportionele maatregel wordt heroverwogen en aandacht is voor de schade die deze tot dusver voor hem heeft veroorzaakt."

- 2.22 Met een e-mail van 23 maart 2020 heeft R., namens het externe bureau V. ("V."), een zes pagina's omvattend stuk met de bevindingen van hem en S. over eiser toegestuurd aan de gemachtigde van eisers. Eisers zijn daarbij in de gelegenheid gesteld te reageren op eventuele feitelijke onjuistheden in dit stuk. Met een brief van 31 maart 2020 aan V. heeft de gemachtigde van eisers hierop gereageerd. Zij heeft daarbij tevens verzocht het onderzoek te staken. Met een e-mail van 7 april 2020 heeft de gemachtigde van verweersters een (enigszins gewijzigde) versie van de bevindingen van de onderzoekers aan de gemachtigde van eisers gestuurd, met verzoek om een reactie. In deze e-mail is meegedeeld dat het alleen gaat om het hoofdstuk over eiser en dat de bevindingen betreffende andere leden van de vakgroep niet met eisers gedeeld zullen worden. Het desbetreffende stuk is gedateerd op 2 april 2020 en heeft als opschrift *'Hoofdstuk 5 Bevindingen opleidingsveiligheid ten aanzien van vijf individuele internisten'* en begint met de zin *'Dit hoofdstuk vormt een nader detaillering van de bevindingen neergelegd in hoofdstuk 4.'*, waarna alleen de bevindingen betreffende eiser zijn weergegeven. De tekst bevat geen conclusies of aanbevelingen en bevat onder meer de volgende passages:

"[Eiser] wordt gewaardeerd om zijn vakkennis door zowel collega's als arts-assistenten. Assistenten maken vaak melding van zijn betrokkenheid bij patiënten. Hij loopt, in tegenstelling tot sommige collega's, vaak mee naar de patiënten om bevindingen van de arts-assistenten te toetsen. Assistenten zeggen veel van hem te kunnen leren. Er is ook uitgesproken waardering.

(...)

Daarnaast is er kritiek op zijn wijze van bejegening van arts-assistenten. Meerdere arts-assistenten zijn, ook tegenover de onderzoekers, terughoudend om zich daarover te uiten. Dat hangt samen met het volgende.

[Eiser] wordt ook gezien als een specialist met een groot netwerk. Men weet van hem dat hij landelijk actief is in de W., onder meer als visitator en auditor. Maar daarom wordt hij ook gevreesd. Zo wordt gezegd:

"Arts-assistenten vrezen wraakneming van [de specialist] vanwege zijn grote netwerk" (internist).

(...)

De onderzoekers hebben vastgesteld dat een belangrijk deel van de arts-assistenten kritisch is gestemd over de bejegening en begeleiding door de specialist]. Daarnaast zijn er ook arts-assistenten die zich daarover positief uitlaten. De verklaring voor dit duidelijke verschil kan worden gevonden in het feit dat [de specialist], zo komt in de gesprekken naar voren, een duidelijke voorkeur had voor bepaalde arts-assistenten.

(...)

In veel gesprekken met arts-assistenten en internisten keert hetzelfde lijstje van namen van arts-assistenten terug die, zo luidt de eveneens herhaaldelijk gebruikte samenvatting, door [eiser] "tot de grond toe zijn afgebrand". (internist)

(...)

Enkele arts-assistenten vertellen dergelijke uitlatingen als extra bedreigend en vernederend te hebben ervaren omdat die werden gedaan in het bijzijn van andere internisten, arts-assistenten en soms ook co-assistenten.

(...)

In door de onderzoekers gevoerde gesprekken ontstaat sterk de indruk dat [eiser] zich met regelmaat heeft bediend van uitlatingen, ook over vakgroepleden, die niet passen in een veilige omgeving.

(...)

In het onderzoek komt het beeld naar voren van een medisch specialist die intimideert en angst inboezemt, niet alleen bij veel arts-assistenten maar ook bij collega's.

(...)

Veel leden van de vakgroep noemen regelmatig de intimiderende stijl van optreden van [eiser] als factor die de onveiligheid van de opleiding beïnvloedde. Ook signaleren zij diens voorkeursbehandeling naar arts-assistenten en het traceren naar de bron van onwelgevallige informatie van arts-assistenten.

Verder komt in het onderzoek het beeld naar voren dat [eiser] kritiek moeilijk kan verdragen, ook niet van arts-assistenten.

(...)

Die houding heeft bij arts-assistenten geleid tot terughoudendheid om eerlijk feedback te geven.

(...)

In dat verband werd door arts-assistenten als extra bedreigend gezien dat [eiser] als opleider de informatie uit SetQ kreeg en daarnaast ook in de C.O.C. zat. Zo kwam alle kritiek bij [eiser] terecht en arts-assistenten zeggen dat te hebben ervaren als "een gesloten systeem" waarbij een veilige plek ontbrak waar men terecht kon. Illustratief in dit opzicht is dat de arts-assistenten, die zich in oktober 2019 tot de visitatiecommissie hebben gewend, tegen de onderzoekers hebben aangegeven dat zij die stap niet hadden durven zetten als [de specialist] toen nog opleider was geweest.

(...)

Uitgaande van de betrouwbaarheid van de uitkomst van het interne W.-onderzoek, blijft naar de mening van de onderzoekers als mogelijkheid over dat internist [eiser] met zijn mededeling aan twee collegae in ieder geval de serieuze suggestie heeft willen wekken, en dus als het ware heeft gebluft, over vertrouwelijke informatie van de visitatiecommissie te beschikken en daarbij in ieder geval de indruk heeft willen wekken dat hij kon traceren wie van de arts-assistenten om een extra gesprek met de visitatiecommissie had gevraagd. In vrijwel gelijke bewoordingen is die mededeling van [eiser] ook bij de arts-assistenten terecht gekomen. Ook al is er in dit geval geen sprake van rechtstreeks rechercheren bij de visitatiecommissie, de gevolgde werkwijze is door de arts-assistenten begrijpelijkerwijs evenzeer als bedreigend ervaren. Zij meenden in strikte vertrouwelijkheid met de visitatiecommissie te hebben gesproken en dat vertrouwen werd door de handelwijze van [eiser] ernstig aangetast en leidde ertoe dat de arts-assistenten zich bedreigd voelden en, ten slotte, op 22 november 2019 contact zochten met de opleider K. met als gevolg de gesprekken met de voorzitter van het MSB-bestuur op 22 en 24 november 2019."

- 2.23 Op 22 april 2020 heeft het MSB de concepttekst van een voornemen tot opzegging van de ledenovereenkomst met de BV toegezonden aan de gemachtigde van eisers.
- 2.24 Met een brief van 28 april 2020 aan eisers heeft de stichting de overeenkomst als bedoeld in artikel 4 van de Wkkgz beëindigd en eiser de toegang tot het ziekenhuis (definitief) ontzegd met ingang van de dag van verzending van deze brief. De brief houdt onder meer het volgende in:

"Wij willen ook gezegd hebben dat er geen kritiek bestaat op uw werkzaamheden als arts waar het uw verlening van zorg aan patiënten betreft, maar dat zulks anders is als het gaat om uw functioneren als supervisor in het kader van de opleiding en uw optreden binnen ons ziekenhuis. Uit de bevindingen van V. blijkt dat u inderdaad een toegewijd opleider bent als u sympathie voor de arts-assistent hebt maar dat zulks volkomen anders is als een arts-assistent die sympathie niet oproept. De bevindingen van V. zijn van dien aard dat wij moeten vaststellen dat niet van een of enkele incidenten sprake kan zijn (geweest). In dit verband herinneren wij eraan dat voor meerdere betrokkenen is verklaard dat zij u vrezen vanwege uw netwerk en vanwege kennelijk de mogelijkheid via dat netwerk invloed uit te oefenen. Dat verklaart mogelijk ook waarom lange tijd gezwegen is waar eigenlijk gesproken had moeten worden.

(...)

Wij weten dat V. kennis heeft genomen van de petitie waarop u een beroep doet en dat zij daarin geen aanleiding heeft gevonden haar bevindingen te wijzigen. Wij begrijpen dat omdat van een lid van de opleidingsgroep mag worden gevraagd ervoor in te staan dat ten opzichte van alle arts-assistenten de veiligheid van werk en opleiding is geborgd. De petitie neemt met andere woorden niet weg dat is komen vast te

staan dat u tekort geschoten bent in de nakoming van verplichtingen die u als lid van de opleidingsgroep had.

(...)

Bij onze beslissing betrekken wij voorts dat een belangrijke meerderheid van de leden van de vakgroep interne geneeskunde naar aanleiding van de bevindingen van V. heeft laten weten geen basis te zien voor voortzetting van de samenwerking. Wij kunnen en willen er niet mee instemmen dat een medisch specialist solistisch binnen ons ziekenhuis werkzaam is."

- 2.25 Ook het MSB heeft met een brief van 7 mei 2020 aan eisers de ledenovereenkomst met de specialist (voorwaardelijk) beëindigd. In deze brief is onder meer het volgende opgenomen:

" 6. Wij nemen de bevindingen van V. over en maken die onderdeel van dit voornemen. Een afschrift van het op u betrekking hebbend gedeelte uit het rapport van V. voegen wij als bijlage bij deze brief.

7. Samen met de raad van bestuur van het ziekenhuis hebben wij overleg gehad met de vakgroep over de bevindingen van V.. Wij hebben bij die gelegenheid een mondeling verslag gedaan van de uitkomsten van het rapport en dus ook stil gestaan bij de bevindingen die op u betrekking hebben.

Wij hebben dat gedaan om te voldoen aan onze contractuele verplichting de leden van de vakgroep te horen over een voornemen tot beëindiging van een leden-overeenkomst met een van de leden van de vakgroep. Niemand heeft een afschrift ontvangen van het op u betrekking hebbende gedeelte van het rapport van V.. Noch voorafgaand aan noch volgend op het overleg met de leden van de vakgroep is informatie uit het rapport over u gedeeld. Dat geldt dus ook voor de Q..

In grote meerderheid heeft de vakgroep te kennen gegeven geen basis meer te zien voor voortzetting van de samenwerking met u. Aan die uitspraak kennen wij betekenis toe omdat binnen ons MSB medisch specialisten met elkaar samenwerken binnen het verband van vakgroepen. Wij kunnen niet aanvaarden dat u naast de vakgroep interne geneeskunde als solist werkzaam zou zijn.

8. Uw handelwijze heeft er mede toe geleid dat de Registratiecommissie Geneeskundig Specialismen het voornemen kenbaar heeft gemaakt de erkenning van de opleiding niet te verlengen. Wij hebben samen met de raad van bestuur en de huidig opleider alles in het werk gesteld om de erkenning te behouden maar wij moeten er rekening mee houden dat die inspanningen niet tot het gewenste resultaat leiden. Aan het slot van de hoorzitting over de zienswijze heeft de commissie gevraagd op de hoogte te worden gesteld van de bevindingen van V. en van de consequenties die aan die bevindingen worden verbonden. Wij zullen de commissie in kennis stellen van de conclusies van V. en zullen ervoor waken dat privacy beschermd wordt. Wij zullen de commissie ook laten weten dat wij mede naar aanleiding van de bevindingen van V. voornemens zijn de ledenovereenkomst met u te beëindigen,

9. U weet dat uw handelwijze die er mede toe geleid heeft dat K. arts-assistenten heeft teruggetrokken, ons MSB zowel als het Ziekenhuis inmiddels schade heeft berokkend. Wij menen dat van een zorgvuldig lid van ons MSB een andere handelwijze verwacht en gevraagd had mogen worden. Wij kunnen niet aanvaarden dat u onder deze omstandigheden lid blijft van ons MSB.

Wij stellen vast dat als gevolg van de beslissing van de raad van bestuur van het Ziekenhuis u de toegang te ontzeggen, de ledenovereenkomst zonder opzegtermijn is geëindigd op de dag van die ontzegging van de toegang.

Als MSB willen wij er geen twijfel over laten bestaan dat wij uw handelwijze niet accepteren. Op grond van de feiten die door V. zijn vastgesteld alsmede op grond van de beslissing van een grote meerderheid van de leden van de vakgroep interne geneeskunde geen basis meer te zien voor voortzetting van de samenwerking met u, zeggen wij de ledenovereenkomst met u op met ingang van de dag van verzending van deze

brief. In verband met het besluit van de raad van bestuur u de toegang te ontzeggen, heeft ons besluit een voorwaardelijk karakter omdat het niet zinvol is een overeenkomst op te zeggen die al beëindigd is. Wij nemen deze beslissing dus voor het geval in rechte zou komen vast te staan dat de raad van bestuur u niet de toegang tot het ziekenhuis had mogen ontzeggen."

- 2.26 Met een aan eisers gerichte brief van 10 juni 2020 heeft het MSB de ledenovereenkomst met de BV (apart) opgezegd. In de brief is daartoe het volgende vermeld:

"Op 28 april jl. heeft de raad van bestuur van [de stichting] u definitief de toegang tot het ziekenhuis ontzegd. Ons bestuur heeft op die grond in zijn besluit van 7 mei 2020 vastgesteld dat door die beslissing de ledenovereenkomst die uw vennootschap met ons MSB heeft gesloten zonder opzegging is geëindigd. Dat geldt ook voor u persoonlijk omdat u die ledenovereenkomst mede bent aangegaan.

Wij hebben tot dusverre nog niet het lidmaatschap van uw praktijkvennootschap beëindigd omdat wij geen debat wilden uitlokken over de toepassing van artikel 9, vijfde lid gelezen in samenhang met artikel 11, derde lid, van de ledenovereenkomst indien een praktijkvennootschap geen lid meer is en hebben derhalve de termijn van 30 dagen om de algemene ledenvergadering te adieren, willen respecteren.

Nu die termijn verstreken is, willen wij het lidmaatschap van uw praktijkvennootschap beëindigen.

Artikel 7, vijfde lid, van de statuten van het MSB bepaalt dat de coöperatie het lidmaatschap met onmiddellijke ingang kan opzeggen als de ledenovereenkomst is geëindigd. Ons bestuur geeft aan die bepaling met deze brief toepassing en zegt het lidmaatschap van uw praktijkvennootschap met onmiddellijke ingang op."

3 De standpunten van partijen (in conventie en in reconventie)

- 3.1 Eisers hebben in de memorie van eis de gronden van hun vorderingen als volgt samengevat. Zij voelen zich door de gang van zaken vanaf eind oktober 2019 behandeld op een manier die in geen enkele verhouding staat tot de aan hen gemaakte verwijten. De verwijten zijn wankel, niet gewogen, niet in de juiste context geplaatst en rechtvaardigen in elk geval niet de ingrijpende besluiten die jegens hen zijn genomen. Eisers op hun beurt hebben, zoals zij ook in het gesprek met het MSB-bestuur op 16 december 2019 kenbaar hebben gemaakt, oog voor de belangen van ziekenhuis, het MSB en de VMS om de opleiding niet definitief te verliezen en zij hebben ook aangeboden waar mogelijk dit te helpen voorkomen. Gedurende de twaalf jaar dat eiser opleider is geweest, is de opleiding nooit in gevaar geweest en is er nooit sprake geweest van besluiten van het K. om assistenten terug te halen of van andere alarmerende signalen. Eiser heeft zich niet grensoverschrijdend gedragen jegens arts-assistenten gedragen. Hij is ook niet genoemd in het rijtje collega's over wie bezwaren zouden bestaan. De geuite beschuldigingen berusten op drijfzand. Voor zover het gedrag van eiser zou moeten veranderen, zou hij daarvoor een redelijke kans moet krijgen of hebben moeten krijgen.
- Eisers hebben aanzienlijke schade geleden door het onrechtmatige handelen van verweersters. Deze schade dient te worden vergoed. Eisers zouden niets liever willen dan hun werkzaamheden hervatten, maar zien zich in de gegeven situatie geplaatst voor de vraag of terugkeer in het ziekenhuis realistisch is. De verhoudingen lijken inmiddels door toedoen van verweersters zo grondig te zijn verziekt dat de kans daarop verkeken lijkt.
- In de memorie van antwoord in reconventie hebben eisers onder meer nog aangevoerd dat zij betwisten dat er een door hen in stand gehouden angstcultuur bestaat. De sfeer in de vakgroep was slecht. De vakgroep is echter als geheel verantwoordelijk voor de onderlinge verhoudingen in de werksfeer. Dat kan niet aan één of twee personen worden toegerekend. Eiser heeft zich niet schuldig gemaakt aan grensoverschrijdend gedrag jegens arts-assistenten. Waar hij bekend was met ongeoorloofde relaties,

heeft hij betrokkenen daarop aangesproken. Hij betwist dat hij zich schuldig heeft gemaakt aan onderzoeken en vermoedt dat er verwarring is opgetreden met J., zoals ook in andere gevallen is gebeurd. Eisers betwisten ten slotte de hoogte van de gestelde schade aan de zijde van verweersters en hun eigen aansprakelijkheid voor deze veronderstelde schade. Eiser is sinds 26 november 2019 arbeidsongeschikt en heeft zich van dat moment af geconcentreerd op het onderzoek en op zijn verweer. Verder heeft hij niets gedaan.

- 3.2 De kern van het standpunt van verweersters blijkt uit de in 2.24 en 2.25 aangehaalde brieven van 28 april 2020 en 7 mei 2020. Ter (nadere) toelichting op hun vorderingen in reconventie hebben zij onder meer nog aangevoerd dat eiser medeverantwoordelijk is voor het creëren en in stand houden van een angstcultuur binnen de vakgroep, met als gevolg een door arts-assistenten en collega's ervaren onveilig werk- en opleidingsklimaat. Op basis daarvan heeft de opleider van het K. besloten assistenten (en assistenten van de vakgroep MDL) terug te halen uit het ziekenhuis. Door het vertrek van deze assistenten lijden verweersters schade in de vorm van directe inkomstenderving en ook doordat kosten moeten worden gemaakt voor vervanging van de door hen geboden zorg. Het mede door eiser gecreëerde onveilige werk- en opleidingsklimaat heeft ertoe geleid dat de Q. voornemens is de erkenning als opleiding niet te hernieuwen. Als dat voornemen wordt omgezet in een besluit, lijden verweersters gedurende vele jaren schade. Zij hebben daarbij kosten moeten maken voor onderzoek en bijstand. Verweersters achten eisers in elk geval voor de helft aansprakelijk voor de schade over de periode van 1 januari 2020 tot het moment waarop de Q. een besluit neemt. Deze schade kan rechtstreeks worden toegerekend aan de handelwijze van eiser in de periode volgend op 29 oktober 2019. Verweersters houden eisers ook aansprakelijk voor de schade die ontstaat als de opleiding niet meer wordt erkend, maar deze schade zal aan meer betrokkenen dienen te worden toegerekend. Omdat de schade nog niet volledig kan worden bepaald (immers in belangrijke mate afhangt van de beslissing van de Q. over vernieuwing van de erkenning), vragen verweersters om een verklaring voor recht dat eisers aansprakelijk zijn voor de door hen veroorzaakte schade als gevolg van intimiderend, grensoverschrijdend en onprofessioneel gedrag en handelen en om hen hoofdelijk te veroordelen tot vergoeding van de hier bedoelde nadere schade, die ware op te maken bij staat.
- 3.3 De overige stellingen van partijen komen voor zover nodig hierna een de orde.

4. De bevoegdheid van het Scheidsgerecht, de beslissingsmaatstaf en de aard van de beslissing

- 4.1. De bevoegdheid van het Scheidsgerecht om deze geschillen te beoordelen en daarin te beslissen volgt uit de daartoe tussen de partijen gemaakte afspraken en is tussen hen niet in geschil.
- 4.2 Op grond van artikel 25 van het Arbitragereglement van het Scheidsgerecht beslist het Scheidsgerecht bij arbitraal vonnis en naar de regelen des rechts, tenzij partijen anders zijn overeengekomen. Dat laatste is hier niet het geval.

5. De beoordeling van het geschil

In conventie en in reconventie

- 5.1 Eisers achten terugkeer van eiser in het ziekenhuis en herstel van het lidmaatschap (van de BV) van het MSB niet reëel. Hun vorderingen zijn, zoals zij tijdens de mondelinge behandeling ook hebben toegelicht, niet daarop gericht. Zij achten de handelwijze van de stichting en het MSB onrechtmatig jegens hen en vorderen vooral daarop gerichte verklaringen voor recht en schadevergoeding.

- 5.2 Het gaat in deze procedure in het bijzonder om het besluit van het MSB tot opzegging van het lidmaatschap van de BV en om het besluit van de stichting om aan eiser de toegang tot het ziekenhuis te ontzeggen. Bij deze beide besluiten speelt ook het besluit van (de overgrote meerderheid van) de vakgroep om de samenwerking met eiser te beëindigen een rol. De vakgroep als zodanig is geen partij in dit geschil, maar haar leden zijn wel aangesloten bij het MSB, dat in zoverre ook de leden van de vakgroep vertegenwoordigt. Tussen deze drie besluiten bestaat inhoudelijk een nauwe samenhang. Zo hebben zowel de stichting als het MSB zich mede beroepen op het besluit van de vakgroep en vormen de bevindingen van het rapport van V. bij alle besluiten direct of indirect de rode draad.
- 5.3 Onderzocht moet worden of het MSB voldoende grond had om het lidmaatschap van de BV op te zeggen, en of de stichting op goede grond de maatregel van toegangszegging heeft genomen. Bij dit laatste draait het om de vraag of zich hier omstandigheden of een vermoeden hebben voorgedaan van zo ernstige aard dat aanwezigheid van eiser niet langer kan worden geaccepteerd. En bij het eerste aspect zijn de kernvragen (i) of zich hier omstandigheden van zodanige aard hebben voorgedaan dat van het MSB redelijkerwijs niet kan worden verlangd dat het de ledenovereenkomst met de BV ongewijzigd in stand laat en (ii) of het MSB zich terecht heeft beroepen op (de gevolgen van) de toegangszegging.
- 5.4 Hierbij is niet in geschil dat eiser als vakman en als opleider (in medisch-technische zin) een lange en goede staat van dienst heeft en een goede internist is. De aan hem gemaakte verwijten houden, samengevat, in dat hij:
- (1) te weinig heeft gedaan om grensoverschrijdend gedrag, zoals het bestaan van ontoelaatbare relaties, te voorkomen of daartegen op te treden;
 - (2) zich schuldig heeft gemaakt aan onheus (nors, onvriendelijk, opvliegend) gedrag;
 - (3) anderen intimideert, bedreigt, vernedert en afbrandt, waardoor een angstcultuur is ontstaan;
 - (4) sommigen een voorkeursbehandeling geeft en anderen het tegenovergestelde ervaren;
 - (5) heeft "gerechercheerd" naar de herkomst van negatieve mededelingen over hem;
 - (6) een ernstig gebrek aan zelfreflectie heeft.
- 5.5 Het Scheidsgerecht heeft niet kunnen vaststellen dat het onder (1) beschreven verwijt hout snijdt. Verweersters hebben geen voorbeelden genoemd van (in dit opzicht) grensoverschrijdend gedrag van eiser zelf. Voor gegrondheid van het verwijt dat hij te weinig heeft gedaan om dergelijk gedrag van anderen tegen te gaan of te sanctioneren, is het nodig dat hij daarvan weet had of redelijkerwijs moest hebben. Verweersters hebben geen concrete feiten gesteld die daarop wijzen. Voor een nader onderzoek daarnaar is geen plaats. Het verwijt houdt geen stand.
- 5.6 Ditzelfde geldt voor het onder (5) vijfde genoemde verwijt. Er zijn geen concrete gegevens gesteld of aan het licht gekomen waaruit zou kunnen volgen dat eiser heeft "gerechercheerd". De onderzoekers van V. hebben enkele gegevens genoemd die naar hun oordeel, in samenhang bezien, tot geen andere conclusie leiden dan dat eiser zich aan dergelijk gedrag schuldig heeft gemaakt, maar deze gegevens vormen niet het rechtstreekse bewijs daarvan en sluiten andere, niet aan eiser te relateren, oorzaken van de gerapporteerde gebeurtenissen niet uit. Ook dit verwijt kan de getroffen maatregelen niet dragen.
- 5.7 Het Scheidsgerecht bespreekt de verwijten (2), (3) en (4) in onderlinge samenhang. Het lijdt geen twijfel dat dergelijk gedrag, indien dit zich heeft voorgedaan, ontoelaatbaar is en enigerlei maatregel rechtvaardigt. Dit geldt zowel voor de stichting, die een algemene verantwoordelijkheid heeft voor een goede en veilige gang van zaken en een veilig werkklimaat in het ziekenhuis, als voor het MSB, dat zich te

genover de stichting heeft verbonden tot het bieden van goede zorg. Ook daarvoor is een veilig werkklimaat tussen haar leden en anderen die in het ziekenhuis werkzaam zijn, essentieel.

- 5.8 Verweersters baseren deze verwijten op gegevens uit diverse bronnen, waaronder meldingen aan het K. (waardoor het K. niet langer gebruikmaakt van het ziekenhuis als opleidingsplaats voor arts-assistenten), het visitatierapport en de daarmee samenhangende bevindingen van de Q., het rapport van N. en het rapport van V.. Daarbij hechten zij veruit de meeste betekenis aan dit laatst vermelde rapport, dat volgens hen op een grondig en veelomvattend onderzoek berust waarin ook allerlei eerder gerapporteerde of gestelde feiten zijn betrokken.
- 5.9 In algemene zin weerspreken eisers de juistheid van deze verwijten. Eiser heeft verklaard dat hij soms kort door de bocht is en een 'kort lontje' kan hebben, en ook dat hij heel direct kan zijn in zijn uitingen, maar hij stelt dat hij zich in het geheel niet herkent in het zeer negatieve beeld dat verweersters van hem en zijn gedrag schetsen. Het Scheidsgerecht ziet een groot verschil in ernst tussen de gedragingen en eigenschappen die eiser heeft erkend en de gedragingen die verweersters aan de jegens hem en zijn BV getroffen maatregelen ten grondslag zijn gelegd. Datgene wat eiser erkent, wat daarvan verder ook zij, rechtvaardigt deze maatregelen in elk geval niet. Verweersters stellen ook niet dat dit het geval zou zijn. Een nader onderzoek naar de juistheid of aannemelijkheid van de door verweersters gestelde feiten is dus nodig.
- 5.10 Een gemeenschappelijk kenmerk van de (zware) aan eiser verweten gedragingen is dat daarvoor geen direct bewijs voorhanden is. De achtereenvolgende onderzoekers hebben met velen gesproken en hebben negatieve ervaringen opgetekend uit verklaringen die tegenover hen zijn gedaan, en ook de gegevens uit de andere bronnen berusten op mededelingen en verklaringen van diverse – mogelijk zelfs veel – personen, maar de namen van al deze zegslieden zijn tegenover eisers geanonimiseerd. Eisers hebben steevast en consequent gesteld dat zij de identiteit van de betrokkenen niet kennen. Het Scheidsgerecht ziet niet bij voorbaat een goede reden om aan te nemen dat eisers in werkelijkheid wel degelijk weten om wie het gaat. Verweersters hebben daarvoor ook onvoldoende gesteld.
- 5.11 Hier doet zich een dilemma voor, zowel in de fase van het onderzoek en bij de beslissingen die op basis van hun rapportages worden genomen als voor het Scheidsgerecht, dat een beslissing moet nemen op basis van een in zoverre gemankeerd dossier. Aan de ene kant is goed voorstelbaar dat informanten alleen bereid zijn om te verklaren wat er werkelijk is gebeurd als hun volstreekte vertrouwelijkheid wordt toegezegd. Het bekendmaken van hun identiteit aan degene(n) over wie wordt gerapporteerd, zou voor hen persoonlijk negatieve gevolgen kunnen hebben, waardoor zij liever zouden (blijven) zwijgen dan het risico lopen op dergelijke gevolgen. Het bijzondere is dat de vrees voor zulke gevolgen groter kan worden naarmate, naar hun verwachting, de repercussies sterker zijn. Hierdoor kan de waarheidsvinding onder zware druk komen te staan. Aan de andere kant is het moeilijk te aanvaarden dat iemand die, met niet a priori ongeloofwaardige argumenten, de jegens hem of haar gemaakte verwijten betwist, daarop wordt afgerekend zonder de mogelijkheid te hebben zich effectief te kunnen verweren. Dan dreigt het gevaar dat niet wordt voldaan aan de fundamentele eis van hoor en wederhoor. Het voeren van een effectief verweer is buitengewoon lastig, zo niet onmogelijk, als de bronnen niet met naam en toenaam of met andere specifieke gegevens bekend zijn. Op zo'n manier wordt de betrokkene de mogelijkheid onthouden om – bij wijze van willekeurig voorbeeld – te stellen en aannemelijk te maken dat zegsman of -vrouw X een eigen agenda heeft om negatieve verklaringen af te leggen. Het dilemma bestaat ook op wat kleinere schaal, bij het verwijt van onvoldoende zelfreflectie. Als het waar is dat eisers gedrag intimiderend is en bij anderen de vrees voor repercussies oproept, is jegens hen een garantie van anonimiteit verklaarbaar en bevestigt eisers ontkenning de ernst van het probleem, ook op het punt van zelfreflectie. Maar als het niet waar is, of lang niet zo ernstig als het wordt gepresenteerd, kan eiser moeilijk iets anders doen dan ontkennen en wijst zijn ontkenning in elk geval niet op gebrek

aan zelfreflectie. Overigens heeft eiser niet gesteld dat er helemaal niets aan de hand is of dat hij niet bereid is zich waar nodig te verbeteren.

- 5.12 Er is niet één alomvattende uitweg uit dit dilemma. Gegeven de al genoemde, zwaarwegende, verantwoordelijkheden van zowel een ziekenhuis als een medisch-specialistisch bedrijf zou het hoogst ongelukkig zijn als in geval van een misstand de waarheid niet aan het licht komt. Maar evenzeer zou het hoogst ongelukkig zijn als de betrokkene – in dit geval eiser, met zijn staat van dienst – louter of in hoofdzaak wordt “afgeserveerd” op basis van geanonimiseerde gegevens. En dit laatste doet zich ook voor als de identiteit van de zegslieden wel bekend is bij de onderzoekers of anderen maar niet bij de gene die zich daartegen wil verweren. Tegen deze achtergrond moet het Scheidsgerecht tot een uitkomst komen die in voldoende mate recht doet aan de beide grote belangen die hier op het spel staan.
- 5.13 Het Scheidsgerecht bespreekt daarbij allereerst de gegevens van de K.-melding en van het visitatierapport met de daaraan gekoppelde besluiten van de Q.. Gemeenschappelijk daarin is – behalve de onbekendheid van de identiteit van de personen op wier verklaringen het K., de visitatiecommissie en de Q. zijn afgegaan bij de mededelingen over gedragingen zoals die welke aan eiser worden verweten – dat het telkens om (kritiek op) de vakgroep als geheel gaat. Geen van de kerngegevens van deze derden verwijst speciaal naar eisers. De meldingen van het K. betroffen in het bijzonder ongeoorloofde relaties, maar het Scheidsgerecht heeft in 5.5 geconcludeerd dat er geen grond is voor een verwijt dat (in het bijzonder of in elk geval) eiser treft. De visitatiecommissie heeft harde noten gekraakt, maar ook deze betreffen voor het overgrote deel de gehele vakgroep. Uit de in 2.16 aangehaalde passages blijkt dat een aantal tekortkomingen ook al bij de eerdere visitatie zijn opgemerkt, maar kennelijk niet tot verbetering hebben geleid. Ook de “nieuwe” tekortkomingen betreffen in veel opzichten veeleer de hele vakgroep dan alleen of in het bijzonder eiser. Het is dan niet redelijk om deze tekortkomingen op het conto van eiser te schrijven, te minder nu hij geen voorzitter van de vakgroep is (geweest) en al weer enige tijd geen opleider is. Op grond van een en ander komt het Scheidsgerecht tot de conclusie dat de gegevens van de K.-melding en de visitatie met de daarop gevolgde Q.-besluiten de jegens eisers getroffen verwijten en de daarop gebaseerde maatregelen niet rechtvaardigen.
- 5.14 Ook het rapport van N. vormt daarvoor een onvoldoende basis. Eisers klagen terecht over het gebrek aan transparantie bij diens onderzoek. Daargelaten dat tussen de opdracht aan N. en zijn rapportage meer dan een jaar is verlopen – een tijdsduur die niet wijst op een toen gevoelde hoge urgentie van de te onderzoeken kwesties –, zijn eisers in onvoldoende mate betrokken geweest bij dit onderzoek. Er was geen (voor hen kenbaar) protocol met de werkwijze van deze rapporteur, zij hebben de formulering van de opdracht pas gezien bij de (vertraagde) overhandiging van het rapport aan hen en zij kennen de definitieve versie van het verslag van het met eiser gevoerde gesprek niet. Inhoudelijk is het rapport meer gericht op (verbetering van het functioneren van) de vakgroep als geheel dan op het handelen van eiser. De wijze waarop gedragingen aan hem worden toegeschreven, maakt het voeren van effectief verweer heel lastig. Het samenstel van deze procedurele en inhoudelijke aspecten leidt het Scheidsgerecht tot de conclusie dat het rapport van N. geen deugdelijke basis vormt voor de jegens eisers getroffen maatregelen, ook niet in combinatie met andere gegevens. Daarvoor zijn deze tekortkomingen en beperkingen van de rapportage te ernstig.
- 5.15 Zoals gezegd, zijn de maatregelen waartegen eisers zich verzetten in het bijzonder gebaseerd op de bevindingen van V.. Bij de beoordeling van het rapport van V. stelt het Scheidsgerecht voorop dat het opmerkelijk is dat eisers niet meteen in volledigheid zijn geïnformeerd over de opdracht en over de werkwijze van de onderzoekers. Onduidelijk is of de opdracht is verleend aan twee personen, op eigen titel, dan wel aan het bureau waaraan zij kennelijk verbonden zijn. Een en ander betekent ook dat eisers niet in de gelegenheid zijn gesteld commentaar te geven op de conceptopdracht, waarbij aantekening verdient dat dit niet een fundamenteel gebrek oplevert. Onduidelijkheid over de (volledige) opdracht is

wel een gebrek, en dit is des te ernstiger nu de onderzoekers niet van de aanvang af hun werkwijze hebben bekendgemaakt aan degenen wier gedrag onderwerp van onderzoek was. Het rapport vermeldt de bronnen steeds in geanonimiseerde vorm en maakt melding van uiteenlopende aanduidingen ('veel gesprekken', 'enkele arts-assistenten', 'veel arts-assistenten', 'arts-assistenten' sec, enzovoorts). Hierbij is niet duidelijk hoeveel personen hierbij telkens zijn bedoeld. Bij de afzonderlijke citaten is ook niet vermeld of zij mogelijk van een en dezelfde persoon afkomstig zijn dan wel bij verschillende personen zijn opgetekend en hoeveel personen dit dan betreft. Ook is niet altijd duidelijk of de zegslieden de beschreven gebeurtenissen in volle omvang zelf hebben meegemaakt (dat wil zeggen: of deze henzelf betroffen of dat zij daarvan getuige zijn geweest) of daarover slechts hebben gehoord van anderen. Een voorbeeld van dit laatste is het citaat over *'het lijstje van namen van arts-assistenten die (...) door [eiser] "tot de grond toe zijn afgebrand"'*. Bij veel voorbeelden ontbreekt ook de context en is het verwijt slechts in algemene, kwalitatieve, zin geformuleerd. Een nadere concretisering roept mogelijk wel het gevaar van herkenning op, maar het ontbreken daarvan maakt het voor eisers dienovereenkomstig lastiger zich effectief te verweren. Als anonimisering ten opzichte van hen al onontkoombaar was om de waarheid te achterhalen, valt niet goed in te zien waarom dit ook in volle omvang geldt voor de andere leden van de vakgroep. Op hen rust immers ook de (collegiale) plicht om problemen eerst met eiser te bespreken. Uit niets blijkt dat zij dit hebben gedaan. Verweersters hebben dit ook niet gesteld.

- 5.16 Opmerking verdient overigens dat het gegeven dat er ook velen zijn met positieve ervaringen met eiser, niet uitsluit dat anderen eigen, sterk negatieve ervaringen hebben. Naar zijn aard ontzenuwt het positieve oordeel van een bepaalde groep arts-assistenten niet het verwijt van een voorkeursbehandeling door eiser ten opzichte van sommigen boven anderen. De negatieve en positieve ervaringen kunnen niet als het ware tegen elkaar worden weggestreept. Dit relativiseert de betekenis van de in 2.21 aangehaalde brief van een groot aantal arts-assistenten. Deze brief bevat echter ook een concrete beschrijving van de werkwijze van een de onderzoekers bij gesprekken met een of meer van de ondertekenaars. De daarin beschreven werkwijze roept twijfel op aan de onpartijdigheid van de onderzoeker in kwestie. Het valt positief te waarderen dat het MSB, blijkens zijn e-mail van 4 maart 2020 (zie 2.20), bepaalde negatieve signalen tussentijds heeft voorgelegd aan de onderzoekers, maar uit de in deze procedure overgelegde gedeelten van hun rapport blijkt niet of deze interventie enig effect heeft gehad.
- 5.17 Al met al kleven er dus diverse, ook belangrijke, gebreken aan het rapport van V.. Deze gebreken zijn niet van zodanige aard dat verweersters zich in het geheel niet mogen beroepen op dat rapport. Het staat immers wel vast dat meerdere arts-assistenten en vakgroepgenoten van eiser, wier identiteit bij de onderzoekers bekend is, sterk negatieve verklaringen over eiser hebben afgelegd. Er is geen reden voor twijfel aan de daarop betrekking hebbende vermeldingen in het rapport. Ook het gegeven dat deze verklaringen mede betrekking hadden op vrees voor benadeling door eiser en binnen diens netwerk, zou het zonder meer terzijde stellen van het rapport niet verantwoord doen zijn. Gelet op dit een en ander lag het echter wel op de weg van verweersters om eisers in ruime mate de mogelijkheid van wederhoor te bieden. Het staat vast dat de stichting dit in het geheel niet heeft gedaan. Het geven van commentaar aan de onderzoekers op hun conceptrapport, voor zover dit op eisers betrekking had, staat niet op één lijn met het reageren op het eenmaal uitgebrachte rapport rechtstreeks tegenover de stichting zelf voordat deze tot (het voornemen tot) een maatregel komt. De stichting had zich een eigen oordeel moeten vormen, na kennisneming van een daarop gerichte reactie van eisers. De stichting heeft op dit punt nog gesteld dat het zinloos was om eisers de mogelijkheid van een reactie te bieden, omdat zij de hun gemaakte verwijten categorisch hadden ontkend en dit later ook zijn blijven doen. Deze stelling is invoelbaar, maar gaat in haar algemeenheid niet op. Eiser heeft niet elk verwijt tegen gesproken en hij heeft ook niet blij gegeven van een volkomen gebrek aan zelfreflectie. Hij heeft gezegd en geschreven dat hij graag de concrete voorbeelden hoort op basis waarvan hij kan leren. Hij heeft dit onder meer gedaan in zijn in 2.10 geciteerde brief van 18 november 2019 aan het MSB-

bestuur, waarop hij geen reactie heeft gekregen. De stichting kent deze brief. Bovendien zou, mede getoed op deze houding van eiser, een inhoudsvol wederhoor ook een andere uitkomst kunnen hebben gehad dan de per direct ingegane toegangszontzegging. Door haar handelen in dit opzigt heeft de stichting zich tegenover eisers niet behoortijk gedragen. Het MSB heeft hun wel de formele mogelijkheid van wederhoor geboden, maar heeft bij zijn besluitvorming geen zichtbare aandacht gegeven aan de fundamentele beperkingen van het "afrekenen" van eisers op verklaringen van personen die voor hen geheel anoniem zijn gebleven. In zoverre is ook het MSB jegens eisers tekortgeschoten. Daar komt bij dat het MSB in de fase die aan het onderzoek van V. is voorafgegaan, niet heeft gereageerd op de zojuist vermelde brief van 18 november 2019, waarin eiser onder meer heeft gevraagd om een gesprek over eventuele kritiek op hem. Ook dit was in de gegeven omstandigheden niet behoortijk.

- 5.17 Bij dit alles komt – anders dan verweersters bij herhaling hebben betoogd – geen beslissende betekenis toe aan het gegeven dat het overgrote deel van de vakgroep de samenwerking met eiser niet heeft willen voortzetten. In de hier gegeven omstandigheden dient te worden meegewogen dat de vakgroep als geheel veel verwijten treft en dat de resterende leden er een zeker belang bij kunnen hebben twee van hun oud-collega's, eiser en J., te laten vertrekken en daarmee de indruk te wekken dat de problemen dáárdoor zijn opgelost. Dat doet geen recht aan de ernst en de omvang van de problemen en zou tegenover eisers niet redelijk zijn.
- 5.18 Het in 5.4 onder (6) vermelde verwijt betreft het (door verweersters gestelde) gebrek aan zelfreflectie van eiser. Dit verwijt heeft geen zelfstandige betekenis. Als het waar is dat hij zich bij herhaling schuldig heeft gemaakt aan de gedragingen die de daar onder (2), (3) en (4) opgesomde kwalificaties rechtvaardigen, biedt dat een voldoende grondslag voor de jegens hem getroffen maatregelen. Als de daarop betrekking hebbende verwijten in de kern of in hoofdzaak niet opgaan, kan aan eiser in dit opzigt bezwaarlijk een gebrek aan zelfreflectie worden tegengeworpen.
- 5.19 Het Scheidsgerecht komt tot de volgende eindafweging van de maatregelen voor zover deze zijn gegrond op de rapportage van V.. Het is aannemelijk dat het gedrag van eiser meer dan louter incidenteel problemen heeft opgeroepen of zelfs ontoelaatbaar is, maar eisers zijn onevenredig in hun belangen geschaad door de fundamentele belemmering in de mogelijkheid zich te verdedigen tegen de verwijten aan het adres van eiser. De wijze waarop met hen is "afgerekend" vertoont ernstige gebreken. Nu onvoldoende duidelijk is gebleven wat eiser heeft gedaan, kan niet goed worden beoordeeld of er mogelijkheden waren voor andere, minder definitieve, oplossingen dan het met onmiddellijke ingang opzeggen van de diverse vormen van samenwerking met eisers. Daarvan valt verweersters een verwijt te maken.
- 5.20 Op grond van het voorgaande zijn diverse onderdelen van de primaire vordering van eisers in het geding in conventie toewijsbaar. Voor de in 5.2 genoemde besluiten van de stichting en van het MSB was geen deugdelijke grond. Dit leidt tot de hierna, in 6.1, 6.2 en 6.3, te vermelden verklaringen voor recht. De formuleringen daarvan wijken enigszins af van de daarmee overeenstemmende onderdelen van de vordering, maar deze afwijkingen hebben geen inhoudelijke betekenis. Een nader onderzoek naar het al dan niet bestaan van een schriftelijke overeenkomst van partijen in de zin van artikel 4 van de Wkkgz kan achterwege blijven, nu eiseres – gegeven deze verklaringen van recht – daarbij geen belang hebben. In 6.1 hebben de woorden "voor zover nodig" hierop betrekking.
- 5.21 Eisers hebben materiële schade geleden door de ondeugdelijke besluiten van verweersters. Met onmiddellijke ingang zijn zij verstoken gebleven van hun inkomsten uit de praktijk van de BV. Er is grond voor een veroordeling van verweersters om schade die eisers in dit opzigt hebben geleden, te vergoeden. Eisers vorderen een schadevergoeding die is gebaseerd op het gemis aan inkomsten over de periode van zes jaren, tot het tijdstip waarop eiser, die thans 61 jaar oud is, de pensioengerechtigde leeftijd

bereikt. Het Scheidsgerecht bepaalt de periode die hierbij in aanmerking moet worden genomen, naar redelijkheid en billijkheid op anderhalf jaar. Deze beperking ten opzichte van het gevorderde berust op vier gronden. In de eerste plaats gaat eiser niet geheel vrijuit. Zoals in 5.19 is overwogen, is het aannemelijk dat het gedrag van eiser problemen heeft opgeroepen of zelfs ontoelaatbaar was. Daar komt bij dat de verwijten aan de vakgroep als geheel ook hem, als ervaren en gezaghebbend lid van de vakgroep, betreffen. In de tweede plaats zijn eisers in hun praktijkuitoefening zelfstandige ondernemers, die niet elk ondernemersrisico dat (mede) uit met hun eigen gedrag voortvloeit, kunnen afwentelen op degenen die ertoe hebben bijgedragen dat dit risico zich verwezenlijkt. In de derde plaats is onzeker of een minder ver gaande oplossing van de mogelijk door eiser veroorzaakte problemen, zoals intensieve coaching, een blijvende oplossing zou hebben teweeggebracht. In de vierde plaats bestaat de mogelijkheid dat eiser, na zijn herstel, nog inkomen als internist verwerft, ook al is de kans op een vaste plaats in een ziekenhuis minimaal.

- 5.22 Bij de begroting van het inkomensverlies van eisers gaat het Scheidsgerecht uit van een jaarinkomen (als aandeel in de winst) ten bedrage van € 300.000. Eisers hebben gesteld dat de jaarwinst in de afgelopen jaren gemiddeld op dit bedrag is uitgekomen en verweersters hebben de juistheid van deze stelling op zichzelf niet betwist, terwijl zij geacht kunnen worden in de positie te verkeren om de stelling tegen te spreken als deze onjuist zou zijn. Gelet hierop begroot het Scheidsgerecht de ten laste van verweersters komende schadevergoeding op € 450.000. Dit leidt tot onderdeel 6.4 van de beslissing.
- 5.23 In dit bedrag is de pensioenschade begrepen. Uit dit inkomen kunnen eisers zo nodig verdere pensioenpremies voldoen. Voor een nadere vergoeding op dit punt bestaat geen grond. Het vijfde onderdeel van de vordering in conventie wordt dus afgewezen.
- 5.24 Het zesde onderdeel van die vordering betreft de vergoeding voor verlies van goodwill. Het MSB heeft erkend dat de BV aanspraak heeft op een dergelijke vergoeding. De hoogte daarvan kan op dit moment nog niet worden vastgesteld. Daarom wijst het Scheidsgerecht dit onderdeel van de vordering af. Daarbij gaat het Scheidsgerecht ervan uit dat het MSB op het moment dat het precieze bedrag volgens de gebruikelijke – en naar het zich laat aanzien op zichzelf niet ter discussie staande – maatstaven kan worden berekend, dat bedrag aan de BV zal vergoeden.
- 5.25 Het zevende onderdeel van de vordering van eisers heeft betrekking op de uitbetaling door het MSB van het aan de BV toekomende kapitaal, binnen veertien dagen na de vaststelling van de jaarrekening 2019 van de Maatschap F.. Verweersters hebben zich tegen dit onderdeel van de vordering op zichzelf niet verweerd. Het onderdeel is voldoende bepaald en toewijsbaar. Dit leidt tot de in 6.5 te vermelden beslissing.
- 5.26 Het achtste onderdeel van de vordering van eisers strekt tot de veroordeling van het MSB om aan eiser een bedrag van € 50.000, of een in goede justitie te bepalen bedrag, te voldoen als vergoeding voor immateriële schade. Voor een vergoeding van deze aard is voldoende grond. De handelwijze van het MSB was, zoals vermeld, onbehoorlijk tegenover eiser en het is aannemelijk dat hij daardoor ook los van de materiële schade door inkomensverlies van de BV, is beschadigd. De schade betreft zijn gezondheid en goede naam. Rekening houdend met alle omstandigheden van het geval, waaronder die welke in 5.21 zijn opgesomd, begroot het Scheidsgerecht de vergoeding naar redelijkheid en billijkheid op € 10.000.
- 5.27 Het negende onderdeel van de vordering in conventie en het derde, het vierde en het vijfde onderdeel van de reconventionele vordering van verweersters betreffen de eventuele schadeplichtigheid van eisers (dat wil zeggen: eiser en door toerekening van diens gedrag ook de BV). In conventie vordert eiser, kort samengevat, een aan verweersters op te leggen verbod om alle kosten en schadeposten die ver-

band houden met het externe onderzoek, het vertrek van eisers en het eventuele verlies van de opleiding interne geneeskunde, direct of indirect (via de vakgroep) ten laste van eisers te brengen. De zojuist aangehaalde onderdelen van de reconventionele vordering strekken tot de vaststelling dat eiser, met de BV, jegens verweersters aansprakelijk is voor “*de schade die uit zijn onrechtmatig handelen voortvloeit*” en tot de hoofdelijke veroordeling van eisers om deze – nader bij staat op te maken – schade te vergoeden. Het Scheidsgerecht zal deze onderdelen van de over en weer ingestelde vorderingen tezamen behandelen. Daaraan vooraf gaat een bespreking van het eerste en het tweede onderdeel van de vordering in reconventie, die strekken tot verklaringen voor recht dat eiser jegens de stichting respectievelijk het MSB is tekortgeschoten in zijn wettelijke en contractuele, dan wel contractuele, verplichtingen door zijn “*intimiderend en grensoverschrijdend gedrag en handelen als omschreven in het rapport van V.*”. Voor deze verklaringen voor recht bestaat onvoldoende grond, nu het Scheidsgerecht – ondanks zijn oordeel dat het aannemelijk is dat eiser door zijn gedrag problemen heeft opgeroepen of zelfs ontoelaatbaar heeft gehandeld – op de eerder vermelde gronden niet met de hier vereiste mate van waarschijnlijkheid heeft kunnen vaststellen dat eiser zich schuldig heeft gemaakt aan het hier door verweersters beschreven gedrag en handelen. Het eerste en het tweede onderdeel van de vordering in reconventie worden daarom afgewezen.

- 5.28 Het door eiser gevorderde, in 5.17 kort aangeduide, verbod omvat niet alleen zijn (mogelijke) directe eigen aansprakelijkheid voor schade van verweersters, maar ook zijn persoonlijke aandeel als gewezen lid van de vakgroep voor een eventuele aansprakelijkheid van de vakgroep in haar verhouding tot verweersters. Het eerste deel van dit verbod is toewijsbaar. Deze toewijzing vloeit voort uit de zojuist toegelichte beslissing op het eerste en het tweede onderdeel van de reconventionele vordering. Dit geldt niet vanzelf ook voor het tweede deel van het verbod, dat betrekking heeft op de positie van eiser als gewezen lid van de vakgroep *als geheel*. In deze procedure heeft het Scheidsgerecht geen oordeel gegeven of kunnen geven over de positie van de vakgroep als geheel. Wel zijn, in het kader van de vorderingen van eisers, enkele overwegingen gewijd aan gebeurtenissen in of gedragingen van de vakgroep,, maar dit is steeds gebeurd om de eigen positie van eisers te kunnen bepalen tegen de achtergrond van de door of tegen hen ingestelde vorderingen. Zoals vermeld, zijn de overige leden van de vakgroep geen partij in deze procedure, en zeker niet in hun verhouding tot het MSB. Daarom kan het Scheidsgerecht in deze zaak geen oordeel geven over een eventuele aansprakelijkheid van de vakgroep (dat wil zeggen: haar leden) jegens het MSB. Dit kan ook niet in indirecte zin, waarmee is bedoeld: een aansprakelijkheid van eiser in zijn hoedanigheid van oud-lid van de vakgroep en op gelijke voet als de andere (oud-)leden. Uit de beslissingen in deze zaak volgt dat er geen grond is voor een eigen aansprakelijkheid van eiser jegens het MSB voor de gehele mogelijke schade van het MSB door de in het rapport van Zorg BC beschreven gedragingen van eiser persoonlijk, ook niet via een eventuele aansprakelijkheid van de vakgroep, maar dat in deze procedure geen plaats is voor een oordeel over een eventuele collectieve verantwoordelijkheid van (de leden van) de vakgroep voor andere, jegens het MSB mogelijk onrechtmatige, gedragingen waardoor het MSB schade heeft geleden. Met inachtneming van het hier overwogene is het negende onderdeel van de vordering in conventie op de hierna te formuleren wijze toewijsbaar.
- 5.29 Het derde, het vierde en het vijfde onderdeel van de vordering in reconventie hebben kennelijk een directe samenhang met de door verweersters gevorderde – maar afgewezen – eerste twee verklaringen voor recht. Die onderdelen delen daarom het lot van het eerste en het tweede onderdeel en worden dus afgewezen. Uit hetgeen in 5.28 is vermeld volgt dat deze afwijzing geen betrekking heeft op een eventuele proportionele aansprakelijkheid van eiser, als (gewezen) lid van de vakgroep, voor gedragingen die aan de vakgroep als geheel kunnen worden toegerekend en geen betrekking hebben op de gedragingen die het MSB met verwijzing naar het rapport van V. rechtstreeks aan eiser persoonlijk verwijt.

- 5.30 Uitvoerbaarverklaring van dit vonnis bij voorraad, zoals eisers hebben gevorderd, blijft achterwege. Nu tegen dit vonnis geen hoger beroep kan worden ingesteld, hebben eisers daarbij geen belang.
- 5.31 Het Scheidsgerecht zal de kosten van de beide procedures, in conventie en in reconventie, samenvoegen. De kosten van het Scheidsgerecht zelf komen ten laste van verweersters, nu zij grotendeels in het ongelijk zijn gesteld. Dit leidt tot de hierna, in 6.8 en 6.9, opgenomen beslissingen. Er is grond om verweersters tevens te veroordelen tot betaling van een bedrag, van de hierna te vermelden omvang, als bijdrage in de kosten van rechtsbijstand van eisers. Anders dan verweersters hebben betoogd, staat het enkele gegeven dat eisers een rechtsbijstandsverzekering hebben, daaraan niet in de weg.

6. De beslissing bij wijze van arbitraal vonnis

Het Scheidsgerecht, beslissend naar de regelen des rechts:

in conventie

- 6.1 verklaart voor zoveel nodig voor recht dat beëindiging door de stichting van de met eisers gesloten overeenkomst met toepassing van artikel 4 lid 1 aanhef en onder d van de Wet kwaliteit, klachten en geschillen zorg, zonder goede grond is geschied;
- 6.2 verklaart voor recht dat het besluit van 28 april 2020 van de stichting tot de toegangszegging van eiser met onmiddellijke ingang, jegens eisers onrechtmatig is;
- 6.3 verklaart voor recht dat de op 7 mei 2020 met onmiddellijke ingang gedane opzegging van de ledenovereenkomst door het bestuur van het MSB en de opzegging op 10 juni 2020 van het lidmaatschap van de BV door het bestuur van het MSB, jegens eisers onrechtmatig zijn;
- 6.4 veroordeelt verweersters om aan de BV wegens inkomensschade en pensioenschade binnen veertien dagen na de dagtekening van dit vonnis een vergoeding te betalen ten bedrage van € 450.000;
- 6.5 veroordeelt het MSB tot betaling aan de BV van het kapitaal waarop de BV recht heeft per 1 mei 2020, en bepaalt dat het desbetreffende bedrag moet worden voldaan binnen veertien dagen na de vaststelling van de jaarrekening 2019 van de Maatschap F.;
- 6.6 veroordeelt het MSB tot betaling aan eiser van een bedrag van € 10.000 te betalen als vergoeding van immateriële schade;
- 6.7 verbiedt verweersters om – binnen de in 5.28 getrokken grenzen – de kosten en schadeposten die verband houden met het externe onderzoek, het vertrek van eisers en het eventuele verlies van de opleiding interne geneeskunde, direct of indirect (via de vakgroep) ten laste van eisers te brengen;

in conventie en in reconventie voorts

- 6.8 bepaalt dat de kosten van het Scheidsgerecht, ten bedrage van € 12.587,85, worden verhaald op de door partijen gestorte voorschotten, met uitbetaling van het restant, ten bedrage van € 612,15, aan eisers;

- 6.9 veroordeelt verweersters tot betaling aan eisers van een bedrag van € 8.187,85 wegens kosten van het Scheidsgerecht;
- 6.10 veroordeelt verweersters tot betaling aan eisers van een bedrag van € 15.000 als tegemoetkoming in de kosten van rechtsbijstand;
- 6.11 wijst het meer of anders gevorderde af.

Dit vonnis is vastgesteld te Utrecht en is op 31 juli 2020 aan de partijen verzonden.